

Официален вестник на Европейския съюз

C 243

Издание
на български език

Информация и известия

Година 59
4 юли 2016 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2016/C 243/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

Общ съд

2016/C 243/02 Разпределение на съдиите по състави 2

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2016/C 243/03 Дело C-128/14: Решение на Съда (първи състав) от 28 април 2016 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Staatssecretaris van Financiën/Het Oudeland Beheer BV (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — ДДС — Облагаеми сделки — Употреба за нуждите на икономическата дейност на стоки, придобити „в рамките на икономическата дейност“ — Третиране като възмездна доставка — Данъчна основа) 5

BG

2016/C 243/04	Съединени дела C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 и C-391/14—C-393/14: Решение на Съда (втори състав) от 28 април 2016 г. (преюдициални запитвания от Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State, Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Австрия, Нидерландия, Италия) — Borealis Polyolefine GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-191/14), OMV Refining & Marketing GmbH/Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-192/14), DOW Benelux BV и др./Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (C-295/14), Esso Italiana Srl, Eni SpA, Linde Gas Italia Srl/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE и per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-389/14), Api Raffineria di Ancona SpA/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE и per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-391/14), Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE и per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-392/14), Dalmine SpA/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE и per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-393/14) (Преюдициално запитване — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Член 10а, параграф 5 — Метод на разпределение на квоти — Безплатно разпределение на квоти — Метод на изчисление на единния коефициент за междусекторна корекция — Решение 2011/278/ЕС — Член 15, параграф 3 — Решение 2013/448/ЕС — Член 4 — Приложение II — Валидност)	6
2016/C 243/05	Дело C-346/14: Решение на Съда (първи състав) от 4 май 2016 г. — Европейска комисия/Република Австрия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 4, параграф 3 ДЕС — Член 288 ДФЕС — Директива 2000/60/ЕО — Политика за водите на Съюза — Член 4, параграф 1 — Предпазване от влошаване на състоянието на повърхностните води — Член 4, параграф 7 — Изключение от забраната за влошаване на състоянието — Преимуществовен обществен интерес — Разрешение за изграждане на водоелектрическа централа на река Шварце Зулм (Австрия) — Влошаване на състоянието на водата)	8
2016/C 243/06	Дело C-358/14: Решение на Съда (втори състав) от 4 май 2016 г. — Република Полша/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз (Жалба за отмяна — Сближаване на законодателствата — Директива 2014/40/ЕС — Член 2, точка 25, член 6, параграф 2, буква б), член 7, параграфи 1—5, параграф 7, първо изречение и параграфи 12—14, както и член 13, параграф 1, буква в) — Валидност — Производство, представяне и продажба на тютюневи изделия — Забрана за пускане на пазара на тютюневи изделия с характерни вкусово-ароматни качества — Тютюневи изделия, съдържащи ментол — Правно основание — Член 114 ДФЕС — Принцип на пропорционалност — Принцип на субсидиарност)	8
2016/C 243/07	Дело C-477/14: Решение на Съда (втори състав) от 4 май 2016 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) — Обединено кралство) — Pillbox 38 (UK) Ltd/Secretary of State for Health (Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Директива 2014/40/ЕС — Член 20 — Електронни цигари и контейнери за многократно пълнене — Валидност — Принцип на равно третиране — Принципи на пропорционалност и правна сигурност — Принцип на субсидиарност — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 16 и 17)	9
2016/C 243/08	Дело C-520/14: Решение на Съда (пети състав) от 12 май 2016 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden - Нидерландия) — Gemeente Borsele/Staatssecretaris van Financiën, Staatssecretaris van Financiën/Gemeente Borsele (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 2, параграф 1, буква в) и член 9, параграф 1 — Данъчнозадължени лица — Икономически дейности — Понятие — Училищен превоз)	10

2016/C 243/09	Дело C-528/14: Решение на Съда (четвърти състав) от 27 април 2016 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — X/Staatssecretaris van Financiën (Преюдициално запитване — Обща митническа тарифа — Регламент (ЕО) № 1186/2009 — Член 3 — Освобождаване от вносни мита — Лично имущество — Преместване на мястото на пребиваване от трета страна в държава членка — Понятието „обичайно място на пребиваване“ — Невъзможност едно лице да има обичайно място на пребиваване едновременно в държава членка и в трета страна — Критерии за определяне на обичайното място на пребиваване)	10
2016/C 243/10	Съединени дела C-532/14 и C-533/14: Решение на Съда (първи състав) от 12 май 2016 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Toorank Productions BV/Staatssecretaris van Financiën (Преюдициално запитване — Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Тарифна позиция 2206 — Тарифна позиция 2208 — Алкохолни напитки, получени чрез ферментация, последвана от пречистване — Прибавяне на добавки към алкохолните напитки, получени чрез ферментация, последвана от пречистване — Напитки, изгубили свойствата на напитки от тарифна позиция 2206)	11
2016/C 243/11	Дело C-547/14: Решение на Съда (втори състав) от 4 май 2016 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) — Обединено кралство) — The Queen, по искане на Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Limited/Secretary of State for Health (Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Директива 2014/40/ЕС — Членове 7 и 18 и член 24, параграфи 2 и 3 — Член 8, параграф 3, член 9, параграф 3, член 10, параграф 1, букви а), в) и ж) и членове 13 и 14 — Производство, представяне и продажба на тютюневи изделия — Валидност — Правно основание — Член 114 ДФЕС — Принцип на пропорционалност — Принцип на субсидиарност — Основни права на Съюза — Свобода на изразяване — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 11)	12
2016/C 243/12	Дело C-233/15: Решение на Съда (осми състав) от 28 април 2016 г. (преюдициално запитване от Administratīvā apgabaltiesa — Латвия) — SIA „Oniors Bio“/Valsts ieņēmumu dienests (Преюдициално запитване — Регламент (ЕИО) № 2658/87 — Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Подпозиции 1517 90 91 и 1518 00 31 — Течна непреработена нелетлива растителна смес, състояща се от рапично масло (88 %) и слънчогледово масло (12 %)	13
2016/C 243/13	Дело C-358/15 P: Решение на Съда (втори състав) от 12 май 2016 г. — Bank of Industry and Mine/Съвет на Европейския съюз (Обжалване — Ограничителни мерки, взети срещу Иран — Списък на лицата и образуванията, чиито финансови средства и икономически ресурси са замразени — Регламент за изпълнение (ЕС) № 945/2012 — Правно основание — Критерий, изведен от материалната, логистична или финансова подкрепа на правителството на Иран — Част от печалбата на държавно дружество, изплащана на иранската държава)	14
2016/C 243/14	Дело C-384/14: Определение на Съда (десети състав) от 28 април 2016 г. (преюдициално запитване от Primera Instancia nº 44 de Barcelona — Испания) — Alta Realitat SL/Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански или търговски дела — Връчване на съдебни и извънсъдебни документи — Регламент (ЕО) № 1393/2007 — Член 8 — Липса на превод на документа — Отказ от приемане на документ — Езикови познания на адресата на документа — Контрол от съда, сезиран в предаващата държава членка)	14
2016/C 243/15	Дело C-607/15 P: Жалба, подадена на 18 ноември 2016 г. от Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főbarátság срещу определението, постановено от Общия съд (шести състав) на 10 септември 2015 г. по дело T-453/14, Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főbarátság/Европейски парламент	15

2016/C 243/16	Дело C-146/16: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 14 март 2016 г. — Verband Sozialer Wettbewerb e.V./DHL Paket GmbH	15
2016/C 243/17	Дело C-186/16: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Oradea (Румъния), постъпило на 1 април 2016 г. — Ruxandra Paula Andricius и др./Banca Românească SA	16
2016/C 243/18	Дело C-215/16: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 18 април 2016 г. — Elecdey Carcelén S.A./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	17
2016/C 243/19	Дело C-216/16: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 18 април 2016 г. — Energías Eólicas de Cuenca S.A./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	18
2016/C 243/20	Дело C-220/16: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 20 април 2016 г. — Iberenova Promociones S.A.U./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	19
2016/C 243/21	Дело C-221/16: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 20 април 2016 г. — Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	20
2016/C 243/22	Дело C-222/16: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд - Варна (България) на 20 април 2016 година – „МИП-ТС“ ООД/Началник на Митница Варна	21
2016/C 243/23	Дело C-224/16: Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 20 април 2016 година – Асоциация на българските предприятия за международни превози и пътищата (АЕБТРИ)/Началник на Митница Бургас като правопреемник на Митница Свиленград	22
2016/C 243/24	Дело C-251/16: Преюдициално запитване от Supreme Court (Ирландия), постъпило на 2 май 2016 г. — Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston/T. G. Brosman	23
2016/C 243/25	Дело C-263/16 P: Жалба, подадена на 12 май 2016 г. от Schenker Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 29 февруари 2016 г. по дело T-265/12, Schenker Ltd/Европейска комисия	24
2016/C 243/26	Дело C-264/16 P: Жалба, подадена на 12 май 2016 г. от Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (Н.К.) Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 29 февруари 2016 г. по дело T-267/12, Deutsche Bahn AG и др./Европейска комисия	25
2016/C 243/27	Дело C-271/16 P: Жалба, подадена на 13 май 2016 г. от Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 29 февруари 2016 г. по дело T-270/12, Panalpina World Transport (Holding) Ltd и др./Европейска комисия	27

Общ съд

2016/C 243/28	Съединени дела T-423/13 и T-64/14: Решение на Общия съд от 24 май 2016 г. — Good Luck Shipping/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу определени физически лица и образувания за предотвратяване на разпространението на ядрено оръжие в Иран — Замразяване на средства — Грешка при прилагане на правото — Правно основание — Грешка в преценката — Липса на доказателства)	28
2016/C 243/29	Дело T-226/14: Решение на Общия съд от 25 май 2016 г. — Комисия/McCarron Poultry (Арбитражна клауза — Пета рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (1998—2002 г.) — Договор в областта „Енергия, околна среда и устойчиво развитие“ — Разваляне на договора — Възстановяване на част от авансово изплатените суми — Лихви за забава — Производство, проведено в отсъствието на ответника)	29
2016/C 243/30	Дело T-753/14: Решение на Общия съд от 25 май 2016 г. — Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Etyam (ocean beach club ibiza) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „ocean beach club ibiza“ — По-ранни национални фигуративна и словна марки „ocean drive Ibiza-hotel“ и „OCEAN THE GROUP“ — Отмяна на по-ранната марка, служеща като основание на обжалваното решение — Липса на основание за произнасяне)	29
2016/C 243/31	Дело T-5/15: Решение на Общия съд от 25 май 2016 г. — Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „ocean beach club ibiza“ — По-ранни национални фигуративни марки „OC ocean club“ и „OC ocean club Ibiza“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	30
2016/C 243/32	Дело T-6/15: Решение на Общия съд от 25 май 2016 г. — Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „ocean ibiza“ — По-ранни национални фигуративни марки „OC ocean club“ и „OC ocean club Ibiza“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	31
2016/C 243/33	Дело T-126/15: Решение на Общия съд от 24 май 2016 г. — El Corte Inglés/EUIPO – Grup Supesco Махог (Supesco) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Supesco“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „SUPER COR“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Обхват на разглеждането, извършено от апелативния състав — Стоки и услуги, на които се основава възражението — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Правило 15, параграф 2, буква е) от Регламент (ЕО) № 2868/95 — Съобщение № 2/12)	31
2016/C 243/34	Съединени дела T-422/15 и T-423/15: Решение на Общия съд от 26 май 2016 г. — U-R LAB/EUIPO (THE DINING EXPERIENCE) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна и словна марка на Европейския съюз „THE DINING EXPERIENCE“ — Относително основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009)	32
2016/C 243/35	Дело T-376/15: Жалба, подадена на 28 април 2016 г. — KK/EASME	33
2016/C 243/36	Дело T-5/16: Жалба, подадена на 4 януари 2016 г. — Gregis/EUIPO — DM9 Automobili (ATS)	33

2016/C 243/37	Дело T-167/16: Жалба, подадена на 19 април 2016 г. — Полша/Комисия	34
2016/C 243/38	Дело T-170/16: Жалба, подадена на 19 април 2016 г. — Guardian Glass España, Central Vidriera/Комисия	35
2016/C 243/39	Дело T-185/16: Жалба, подадена на 25 април 2016 г. — Make up for ever/EUIPO — L'Oréal (MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL)	36
2016/C 243/40	Дело T-187/16: Жалба, подадена на 22 април 2016 г. — Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik/EUIPO – Viña y Bodega Botalcura (LITU)	37
2016/C 243/41	Дело T-197/16: Жалба, подадена на 22 април 2016 г. — Andrea Incontri/EUIPO — HigoL (ANDREA INCONTRI)	38
2016/C 243/42	Дело T-208/16: Жалба, подадена на 29 април 2016 г. — Ranocchia/ERCEA	38
2016/C 243/43	Дело T-210/16: Жалба, подадена на 5 май 2016 г. — Lukash/Съвет	39
2016/C 243/44	Дело T-212/16: Жалба, подадена на 9 май 2016 г. — El Corte Inglés/EUIPO — Elho Business & Sport (FREE STYLE)	40
2016/C 243/45	Дело T-213/16: Жалба, подадена на 9 май 2016 г. — El Corte Inglés/EUIPO — Elho Business & Sport (FREE STYLE)	41
2016/C 243/46	Дело T-216/16: Жалба, подадена на 11 май 2016 г. — Vignerons de la Méditerranée/EUIPO — Bodegas Grupo Yllera (LE VAL FRANCE)	42
2016/C 243/47	Дело T-227/16: Жалба, подадена на 10 май 2016 — Haverkamp/EUIPO - Sissel (Fußmatte)	43
2016/C 243/48	Дело T-228/16: Жалба, подадена на 10 май 2016 г. — Haverkamp/EUIPO — Sissel (Релефен мотив на каменист плаж)	43
2016/C 243/49	Дело T-232/16 P: Жалба, подадена на 12 май 2016 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено на 2 март 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-3/15, Frieberger и Vallin/Комисия	44
2016/C 243/50	Дело T-233/16 P: Жалба, подадена на 12 май 2016 г. от José Luis Ruiz Molina срещу решението, постановено на 2 март 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-60/15, Ruiz Molina/CXВП	45
2016/C 243/51	Дело T-234/16: Жалба, подадена на 9 май 2016 г. — Meissen Keramik/EUIPO – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Майсен)	46
2016/C 243/52	Дело T-236/16: Жалба, подадена на 10 май 2016 г. — Biogena Naturprodukte/EUIPO (ZUM wohl)	46
2016/C 243/53	Дело T-239/16: Жалба, подадена на 12 май 2016 г. — Polskie Zdroje/EUIPO (perlage)	47
2016/C 243/54	Дело T-243/16: Жалба, подадена на 18 май 2016 г. — Freddo/EUIPO – Freddo Freddo („Freggo“)	48
2016/C 243/55	Дело T-244/16: Жалба, подадена на 13 май 2016 г. — Янукович/Съвет	49
2016/C 243/56	Дело T-245/16: Жалба, подадена на 13 май 2016 г. — Янукович/Съвет	50
Съд на публичната служба на Европейския съюз		
2016/C 243/57	Дело F-19/16: Жалба, подадена на 5 април 2016 г. — ZZ/ЕИБ	52

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2016/C 243/01)

Последна публикация

ОВ С 232, 27.6.2016 г.

Предишни публикации

ОВ С 222, 20.6.2016 г.

ОВ С 211, 13.6.2016 г.

ОВ С 200, 6.6.2016 г.

ОВ С 191, 30.5.2016 г.

ОВ С 175, 17.5.2016 г.

ОВ С 165, 10.5.2016 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ОБЩ СЪД

Разпределение на съдиите по състави

(2016/C 243/02)

На 9 юни 2016 г. вследствие на встъпването в длъжността съдия на г-н Хиереб, г-н Schalin и г-жа Reine, по предложение на председателя, направено в съответствие с член 13, параграф 2 от Процедурния правилник, пленумът на Общия съд реши да измени решението относно разпределението на съдиите по състави от 23 октомври 2013 ⁽¹⁾ г., последно изменено с решение от 13 април 2016 ⁽²⁾ г., за периода от 9 юни 2016 г. до 31 август 2016 г. и да разпредели съдиите по състави, както следва:

Първи (I-ви) разширен състав от петима съдии:

Г-н Kanninen, заместник-председател, г-жа Pelikánová, г-н Buttigieg, г-н Gervasoni и г-н Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, съдии.

Първи (1-ви) състав от трима съдии:

Г-н Kanninen, заместник-председател

а) г-жа Pelikánová и г-н Buttigieg, съдии;

б) г-жа Pelikánová и г-н Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, съдии;

в) г-н Buttigieg и г-н Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín, съдии.

Втори (II-ри) разширен състав от петима съдии:

Г-жа Martins Ribeiro, председател на състава, г-н Bieliūnas, г-н Gervasoni, г-н Madise и г-н Csehi, съдии.

Втори (2-ри) състав от трима съдии:

Г-жа Martins Ribeiro, председател на състава

а) г-н Gervasoni и г-н Madise, съдии;

б) г-н Gervasoni и г-н Csehi, съдии;

в) г-н Madise и г-н Csehi, съдии.

⁽¹⁾ ОВ С 344, 23.11.2013 г., стр. 2.

⁽²⁾ ОВ С 175, 17.5.2016 г., стр. 2.

Трети (III-ти) разширен състав от петима съдии:

Г-н Parasavvas, председател на състава, г-жа Labucka, г-н Bieliūnas, г-н Forrester и г-н Iliopoulos, съдии.

Трети (3-ти) състав от трима съдии:

Г-н Parasavvas, председател на състава

- а) г-н Bieliūnas и г-н Forrester, съдии;
- б) г-н Bieliūnas и г-н Iliopoulos, съдии;
- в) г-н Forrester и г-н Iliopoulos, съдии.

Четвърти (IV-ти) разширен състав от петима съдии:

Г-н Prek, председател на състава, г-жа Labucka, г-н Schwarcz, г-н Kreuzsitz и г-н Schalin, съдии.

Четвърти (4-ти) състав от трима съдии:

Г-н Prek, председател на състава

- а) г-жа Labucka и г-н Kreuzsitz, съдии;
- б) г-жа Labucka и г-н Schalin, съдии;
- в) г-н Kreuzsitz и г-н Schalin, съдии.

Пети (V-ти) разширен състав от петима съдии:

Г-н Dittrich, председател на състава, г-н Dehousse, г-н Schwarcz, г-жа Tomljenović и г-жа Reine, съдии.

Пети (5-ти) състав от трима съдии:

Г-н Dittrich, председател на състава

- а) г-н Schwarcz и г-жа Tomljenović, съдии;
- б) г-н Schwarcz и г-жа Reine, съдии;
- в) г-жа Tomljenović и г-жа Reine, съдии.

Шести (VI-ти) разширен състав от петима съдии:

Г-н Frimodt Nielsen, председател на състава, г-н Dehousse, г-жа Wiszniewska-Białecka, г-н Collins и г-н Valančius, съдии.

Шести (6-ти) състав от трима съдии:

Г-н Frimodt Nielsen, председател на състава

- а) г-н Dehousse и г-н Collins, съдии;
- б) г-н Dehousse и г-н Valančius, съдии;
- в) г-н Collins и г-н Valančius, съдии.

Седми (VII-ми) разширен състав от петима съдии:

Г-н van der Woude, председател на състава, г-жа Wiszniewska-Białecka, г-жа Кънчева, г-н Ulloa Rubio и г-жа Marcoulli, съдии.

Седми (7-ми) състав от трима съдии:

Г-н van der Woude, председател на състава

- а) г-жа Wiszniewska-Białecka и г-н Ulloa Rubio, съдии;
- б) г-жа Wiszniewska-Białecka и г-жа Marcoulli, съдии;
- в) г-н Ulloa Rubio и г-жа Marcoulli, съдии.

Осми (VIII-ми) разширен състав от петима съдии:

Г-н Gratsias, председател на състава, г-н Czúcz, г-жа Кънчева, г-н Wetter и г-жа Rótorak, съдии.

Осми (8-ми) състав от трима съдии:

Г-н Gratsias, председател на състава

- а) г-жа Кънчева и г-н Wetter, съдии;
- б) г-жа Кънчева и г-жа Rótorak, съдии;
- в) г-н Wetter и г-жа Rótorak, съдии.

Девети (IX-ти) разширен състав от петима съдии:

Г-н Berardis, председател на състава, г-н Czúcz, г-н Popescu, г-н Spielmann и г-н Xuereb, съдии.

Девети (9-ти) състав от трима съдии:

Г-н Berardis, председател на състава

- а) г-н Czúcz и г-н Popescu, съдии;
- б) г-н Spielmann и г-н Xuereb, съдии.

Разширените състави от петима съдии се формират:

- що се отнася до 1-ви, 2-ри, 3-ти, 4-ти, 5-ти, 6-ти, 7-ми и 8-ми състави, с присъединяването към ограничения състав, първоначално сезиран по делото, на четвъртия съдия от този състав и на пети съдия от състава със следващия пореден номер (с изключение на председателя на състава), определен по реда, предвиден в член 8 от Процедурния правилник,
- що се отнася до 9-ти състав, с присъединяването към ограничения състав, първоначално сезиран по делото, на останалите двама съдии от този състав.

Съставите от трима съдии, в които са разпределени по четирима съдии, заседават в три под-формации.

Съставът от трима съдии, в който са разпределени петима съдии, заседава в две под-формации.

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (първи състав) от 28 април 2016 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Staatssecretaris van Financiën/Het Oudeland Beheer BV

(Дело C-128/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — ДДС — Облагаеми сделки — Употреба за нуждите на икономическата дейност на стоки, придобити „в рамките на икономическата дейност“ — Третиране като възмездна доставка — Данъчна основа)

(2016/C 243/03)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Staatssecretaris van Financiën

Ответник: Het Oudeland Beheer BV

Диспозитив

- 1) Член 11, А, параграф 1, буква б) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 95/7/ЕО на Съвета от 10 април 1995 г., трябва да се тълкува в смисъл, че стойността на вещно право, което дава на титуляря си право на ползване върху недвижим имот, и разходите за довършване на построена в него офис сграда могат да се включат в данъчната основа на доставка по член 5, параграф 7, буква а) от Шеста директива, ако данъчнозадълженото лице вече е платило за тях ДДС, който обаче веднага и изцяло е приспаднало.
- 2) В случай като разглеждания в главното производство, в който парцел и намираща се в него сграда в строеж са придобити посредством учредяване на вещно право, което дава на титуляря си право на ползване на тези недвижими имоти, член 11, А, параграф 1, буква б) от Шеста директива 77/388/ЕИО, изменена с Директива 95/7, трябва да се тълкува в смисъл, че стойността на вещното право, което следва да се вземе предвид в данъчната основа за доставка по член 5, параграф 7, буква а) от същата директива, съответства на стойността на ежегодно дължимите като възнаграждение суми за оставащия срок на действие на договора, коригирани или капитализирани по същия метод като този, използван за определяне на стойността на учреденото право на дългосрочно ползване.

⁽¹⁾ ОВ С 159 от 26.5.2014 г.

Решение на Съда (втори състав) от 28 април 2016 г. (преюдициални запитвания от Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State, Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Австрия, Нидерландия, Италия) — Borealis Polyolefine GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-191/14), OMV Refining & Marketing GmbH/Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-192/14), DOW Benelux BV и др./Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (C-295/14), Esso Italiana Srl, Eni SpA, Linde Gas Italia Srl/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-389/14), Api Raffineria di Ancona SpA/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-391/14), Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-392/14), Dalmine SpA/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-393/14)

(Съединени дела C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 и C-391/14—C-393/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Член 10а, параграф 5 — Метод на разпределение на квоти — Безплатно разпределение на квоти — Метод на изчисление на единния коефициент за междусекторна корекция — Решение 2011/278/ЕС — Член 15, параграф 3 — Решение 2013/448/ЕС — Член 4 — Приложение II — Валидност)

(2016/C 243/04)

Език на производството: немски, нидерландски и италиански

Запитващи юрисдикции

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State, Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

(Дело C-191/14)

Жалбоподател: Borealis Polyolefine GmbH

Ответник: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Дело C-192/14)

Жалбоподател: OMV Refining & Marketing GmbH

Ответник: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Дело C-295/14)

Жалбоподател: DOW Benelux BV и др.

Ответник: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

(Дело C-389/14)

Жалбоподатели: Esso Italiana Srl, Eni SpA, Linde Gas Italia Srl

Ответници: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri,

в присъствието на: Edison SpA

(Дело C-391/14)

Жалбоподател: Api Raffineria di Ancona SpA

Ответници: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico

в присъствието на: Edison SpA

(Дело C-392/14)

Жалбоподател: Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA

Ответници: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico,

в присъствието на: Cofely Italia SpA

(Дело C-393/14)

Жалбоподател: Dalmine SpA

Ответници: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico

в присъствието на: Cofely Italia SpA, Buzzi Unicem SpA

Диспозитив

- 1) При разглеждането на въпроси от първи до четвърти по дела C-191/14 и C-192/14, на третия въпрос по дело C-295/14 и на първия въпрос по дела C-389/14 и C-391/14—C-393/14 не се установяват никакви обстоятелства, които да засягат валидността на член 15, параграф 3 от Решение 2011/278/ЕС на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, доколкото член 15, параграф 3 изключва възможността да се вземат предвид емисиите от генератори на електроенергия при определянето на максималното годишно количество квоти.
- 2) Член 4 от Решение 2013/448/ЕС на Комисията от 5 септември 2013 година относно националните мерки за изпълнение за преходното безплатно разпределяне на квоти за емисии на парникови газове в съответствие с член 11, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и приложение II към него са невалидни.
- 3) Ограничава действието във времето на обявяването на невалидността на член 4 от Решение 2013/448 и приложение II към него, така че, от една страна, това обявяване да има действие едва след изтичането на срок от десет месеца от датата на постановяване на настоящото решение, за да позволи на Европейската комисия да приеме необходимите мерки, и от друга страна, до изтичането на този срок приетите на основание на невалидните разпоредби мерки да не могат да бъдат преразглеждани.

(¹) ОВ С 303, 8.9.2014 г.
ОВ С 372, 20.10.2014 г.

Решение на Съда (първи състав) от 4 май 2016 г. — Европейска комисия/Република Австрия(Дело C-346/14) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 4, параграф 3 ДЕС — Член 288 ДФЕС — Директива 2000/60/ЕО — Политика за водите на Съюза — Член 4, параграф 1 — Предпазване от влошаване на състоянието на повърхностните води — Член 4, параграф 7 — Изключение от забраната за влошаване на състоянието — Преимуществен обществен интерес — Разрешение за изграждане на водоелектроцентрала на река Шварце Зулп (Австрия) — Влошаване на състоянието на водата)

(2016/С 243/05)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: E. Manhaeve, C. Hermes и G. Wilms)

Ответник: Република Австрия (представител: C. Pesendorfer)

Встъпила страна в подкрепа на другата страна в производството: Чешка република (представители: M. Smolek, Z. Petzl и J. Vlácil)

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 361, 13.10.2014 г.

Решение на Съда (втори състав) от 4 май 2016 г. — Република Полша/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз(Дело C-358/14) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Сближаване на законодателствата — Директива 2014/40/ЕС — Член 2, точка 25, член 6, параграф 2, буква б), член 7, параграфи 1—5, параграф 7, първо изречение и параграфи 12—14, както и член 13, параграф 1, буква в) — Валидност — Производство, представяне и продажба на тютюневи изделия — Забрана за пускане на пазара на тютюневи изделия с характерни вкусово-ароматни качества — Тютюневи изделия, съдържащи ментол — Правно основание — Член 114 ДФЕС — Принцип на пропорционалност — Принцип на субсидиарност)

(2016/С 243/06)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представители: B. Majczyna и M. Szwarc)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Румъния (представители: R.-H. Radu, D. M. Bulancea и A. Vacaru)

Ответници: Европейски парламент (представители: L. Visaggio, J. Rodrigues и A. Pospíšilová Padowska), Съвет на Европейския съюз (представители: O. Segnana, J. Herrmann, K. Pleśniak и M. Simm)

Встъпили страни в подкрепа на ответниците: Ирландия (представители: J. Quaney и M. A. Joyce, подпомагани от E. Barrington и M. J. Cooke, SC, и E. Carolan, BL), Френска република (представители: D. Colas и S. Ghiandoni), Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: V. Kaye, C. Brodie и M. Holt, подпомагани от I. Rogers, QC, и S. Abram и M. E. Metcalfe, barristers), Европейска комисия (представители: M. Van Hoof, C. Cattabriga и M. Owsiany-Hornung)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Република Полша да заплати съдебните разноски.
- 3) Ирландия, Френската република, Румъния, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, както и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 315, 15.9.2014 г.

Решение на Съда (втори състав) от 4 май 2016 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) — Обединено кралство) — Pillbox 38 (UK) Ltd/Secretary of State for Health

(Дело C-477/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Директива 2014/40/ЕС — Член 20 — Електронни цигари и контейнери за многократно пълнене — Валидност — Принцип на равно третиране — Принципи на пропорционалност и правна сигурност — Принцип на субсидиарност — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 16 и 17)

(2016/C 243/07)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pillbox 38 (UK) Ltd

Ответник: Secretary of State for Health

Диспозитив

При разглеждането на поставения въпрос не се установяват обстоятелства, които да засягат валидността на член 20 от Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО.

⁽¹⁾ ОВ С 7, 12.1.2015 г.

Решение на Съда (пети състав) от 12 май 2016 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden - Нидерландия) — Gemeente Borsele/Staatssecretaris van Financiën, Staatssecretaris van Financiën/Gemeente Borsele

(Дело C-520/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 2, параграф 1, буква в) и член 9, параграф 1 — Данъчнозадължени лица — Икономически дейности — Понятие — Училищен превоз)

(2016/C 243/08)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Gemeente Borsele, Staatssecretaris van Financiën

Ответници: Staatssecretaris van Financiën, Gemeente Borsele

Диспозитив

Член 9, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че административно-териториална единица, която предоставя услуга по училищен превоз при условия като разглежданите в главното производство, не извършва икономическа дейност и следователно няма качеството на данъчнозадължено лице.

⁽¹⁾ ОВ С 56, 16.2.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 27 април 2016 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — X/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-528/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща литническа тарифа — Регламент (ЕО) № 1186/2009 — Член 3 — Освобождаване от вносни мита — Лично ипущество — Преместване на мястото на пребиваване от трета страна в държава членка — Понятието „обичайно място на пребиваване“ — Невъзможност едно лице да има обичайно място на пребиваване едновременно в държава членка и в трета страна — Критерии за определяне на обичайното място на пребиваване)

(2016/C 243/09)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: X

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Диспозитив

- 1) Член 3 от Регламент (ЕО) № 1186/2009 на Съвета от 16 ноември 2009 година за установяване на система на Общността за литнически освобождавания трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на прилагането на този член не е възможно физическо лице да има обичайно място на пребиваване едновременно в държава членка и в трета страна.
- 2) В случай като разглеждания в главното производство, когато заинтересуваното лице има в трета страна като лични, така и професионални връзки, а в държава членка — лични връзки, за да се определи дали обичайното му място на пребиваване по смисъла на член 3 от Регламент № 1186/2009 е в третата страна, особено значение при общата преценка на релевантните обстоятелства следва да се придаде на продължителността на пребиваването на това лице в тази трета страна.

⁽¹⁾ ОВ С 56, 16.2.2015 г.

Решение на Съда (първи състав) от 12 май 2016 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Toorank Productions BV/Staatssecretaris van Financiën

(Съединени дела C-532/14 и C-533/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща литническа тарифа — Тарифно класиране — Колбинирана номенклатура — Тарифна позиция 2206 — Тарифна позиция 2208 — Алкохолни напитки, получени чрез ферментация, последвана от пречистване — Прибавяне на добавки към алкохолните напитки, получени чрез ферментация, последвана от пречистване — Напитки, изгубили свойствата на напитки от тарифна позиция 2206)

(2016/C 243/10)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Toorank Productions BV

Отговорник: Staatssecretaris van Financiën

Диспозитив

- 1) Колбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата литническа тарифа, в нейните редакции след приемането на Регламент (ЕО) № 1719/2005 на Комисията от 27 октомври 2005 г. и на Регламент (ЕО) № 1214/2007 на Комисията от 20 септември 2007 г., трябва да се тълкува в смисъл, че напитка като „Ferm Fruit“, получена посредством ферментация на ябълков концентрат, предназначена за консумация в чист вид или като основна съставка на други напитки, която е неутрална на цвят, лирикс и вкус вследствие на пречистване, по-специално чрез ултрафилтрация, и чието алкохолно съдържание по обем, без добавянето на дестилиран алкохол, е 16 %, попада в позиция 2208 от посочената номенклатура.
- 2) Колбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент № 2658/87, в нейните редакции след приемането на Регламент № 1719/2005 и на Регламент № 1214/2007, трябва да се тълкува в смисъл, че напитки с алкохолно съдържание по обем 14 %, произведени чрез добавянето към „Ferm Fruit“ на захар, аромати, оцветители, овкусители, съставки и консерванти, а също и, при една от напитките, на сметана, и които не съдържат дестилиран алкохол, попадат в позиция 2208 от посочената номенклатура.

- 3) Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент № 2658/87, в нейните редакции след приемането на Регламент № 1719/2005 и на Регламент № 1214/2007, трябва да се тълкува в смисъл, че напитка с алкохолно съдържание по обем 13,4 %, произведена чрез добавянето към „Ferm Fruit“ на захар, аромати, оцветители, овкусители, съгъстителни, консерванти и на дестилиран алкохол, който както по обем, така и по съдържание не надхвърля 49 % от съдържащия се в напитката алкохол, а останалите 51 % са получени от процес на ферментация, попада в позиция 2208 от посочената номенклатура.

⁽¹⁾ ОВ С 65, 23.2.2015 г.

Решение на Съда (втори състав) от 4 май 2016 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) — Обединено кралство) — The Queen, по искане на Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Limited/Secretary of State for Health

(Дело C-547/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Директива 2014/40/ЕС — Членове 7 и 18 и член 24, параграфи 2 и 3 — Член 8, параграф 3, член 9, параграф 3, член 10, параграф 1, букви а), в) и ж) и членове 13 и 14 — Производство, представяне и продажба на тютюневи изделия — Валидност — Правно основание — Член 114 ДФЕС — Принцип на пропорционалност — Принцип на субсидиарност — Основни права на Съюза — Свобода на изразяване — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 11)

(2016/C 243/11)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: The Queen, по искане на Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Limited

Ответник: Secretary of State for Health

В присъствието на: Imperial Tobacco Ltd, JT International SA, Gallaher Ltd, Tann UK Ltd, Tannpapier GmbH, V. Mane Fils, Deutsche Benkert GmbH & Co. KG, Benkert UK Ltd, Joh. Wilh. von Eicken GmbH

Диспозитив

- 1) Член 24, параграф 2 от Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че държавите членки могат да поддържат или въвеждат допълнителни изисквания по отношение на нехармонизираните с Директивата аспекти на опаковането на тютюневите изделия.
- 2) Член 13, параграф 1 от Директива 2014/40 трябва да се тълкува в смисъл, че забранява полестването на посочената в тази разпоредба информация на етикетите на потребителските опаковки, на външните опаковки и на самите тютюневи изделия, включително когато тази информация е фактически вярна.

- 3) При разглеждането на преюдициалните въпроси, отправени от High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Висш съд (Англия и Уелс), общо гражданско отделение (административен състав)), не се установяват обстоятелства, които да засягат валидността на членове 7 и 18 и член 24, параграфи 2 и 3 от Директива 2014/40, нито на разпоредбите от дял II, глава II от тази директива.

⁽¹⁾ ОВ С 56, 16.2.2015 г.

Решение на Съда (осми състав) от 28 април 2016 г. (преюдициално запитване от Administratīvā apgabaltiesa — Латвия) — SIA „Oniors Bio“/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело C-233/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕИО) № 2658/87 — Обща литническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Подпозиции 1517 90 91 и 1518 00 31 — Течна непреработена нелетлива растителна смес, състояща се от рапишно масло (88 %) и слънчогледово масло (12 %))

(2016/С 243/12)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Administratīvā apgabaltiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: SIA „Oniors Bio“

Ответник: Valsts ieņēmumu dienests

Диспозитив

Комбинираната номенклатура в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата литническа тарифа, в редакцията му с Регламент за изпълнение (ЕС) № 1006/2011 на Комисията от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че за да се определи дали смес от растителни масла като процесната по главното производство трябва да бъде класирана като хранителна смес от растителни масла в подпозиция 1517 90 91 от нея или като негодна за консумация смес от растителни масла в подпозиция 1518 00 31 от посочената номенклатура, следва да се вземат предвид всички релевантни към случая фактори, доколкото се отнасят до свойствените обективни характеристики и качества на този продукт. Сред релевантните фактори, които могат да обосноват квалифицирането на такава смес като „негодна за консумация“, следва да се прецени информацията, предоставена от производителя на тази смес в рамките на литническата декларация, че поради характеристиките на процеса за нейното производство наличието в посочената смес на вредни вещества не може да се изключи. В тази насока фактът, че даден анализ на проби, взети от такава смес от растителни масла, не е разкрил наличието в нея на никакво вредно вещество, сам по себе си не е достатъчен, за да постави под въпрос квалификацията на споменатата смес като „негодна за консумация“. Една такава последица предполага наличието на други релевантни доказателства, които могат да поставят под въпрос истинността на информацията, която се отнася до процеса на производство на посочената смес, предоставена е от производителя на сместа и е включена в тази декларация, в съответствие с разпоредбите на членове 62, 68 и 71 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 648/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 г.

⁽¹⁾ ОВ С 245, 27.7.2015 г.

Решение на Съда (втори състав) от 12 май 2016 г. — Bank of Industry and Mine/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-358/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Ограничителни мерки, взети срещу Иран — Списък на лицата и образуванията, чиито финансови средства и икономически ресурси са замразени — Регламент за изпълнение (ЕС) № 945/2012 — Правно основание — Критерий, изведен от материалната, логистична или финансова подкрепа на правителството на Иран — Част от печалбата на държавно дружество, изплащана на иранската държава)

(2016/C 243/13)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bank of Industry and Mine (представители: E. Rosenfeld и S. Perrotet, адвокати)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bishop и A. Vitro)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Bank of Industry and Mine и Съветът на Европейския съюз понасят направените от всеки от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 7.9.2015 г.

Определение на Съда (десети състав) от 28 април 2016 г. (преюдициално запитване от Primera Instancia n° 44 de Barcelona – Испания) — Alta Realitat SL/Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen

(Дело C-384/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански или търговски дела — Връчване на съдебни и извънсъдебни документи — Регламент (ЕО) № 1393/2007 — Член 8 — Липса на превод на документа — Отказ от приелане на документ — Езикови познания на адресата на документа — Контрол от съда, сезиран в предаващата държава членка)

(2016/C 243/14)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona

Страни в главното производство

Жалбоподател: Alta Realitat SL

Ответници: Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen

Диспозитив

Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета, трябва да се тълкува в смисъл, че при връчването на документ на неговия адресат, пребиваващ на територията на друга държава членка, в случая, в който документът не е бил съставен или придружен от превод на езика, който заинтересованото лице разбира, или на официалния език на държавата членка адресат, или, при наличие на няколко официални езика в тази държава членка, на официалния език или на един от официалните езици на мястото, където трябва да се осъществи връчването:

- сезираната юрисдикция в предаващата държава членка трябва да гарантира, че този адресат е бил надлежно информиран посредством формуляр-образец, даден в приложение II към този регламент, за неговото право да откаже да приеме този документ;
- при неспазване на тази формалност тази юрисдикция следва да поправи процесуалната грешка в съответствие с разпоредбите на посочения регламент;
- сезираната юрисдикция не може да поставя пречки пред упражняването от адресата на правото му да откаже да приеме документа;
- едва след като адресатът действително е упражнил правото си да откаже да получи документа, сезираната юрисдикция може да провери основателността на този отказ; за тази цел тази юрисдикция трябва да вземе предвид всички релевантни данни по преписката, за да реши дали заинтересованото лице разбира езика, на който е съставен документът, и
- когато посочената юрисдикция констатира, че противопоставеният от адресата на документа отказ е необоснован, тя може по принцип да приложи последиците, предвидени в подобен случай в нейното национално право, стига да се запази полезният ефект на Регламент № 1393/2007.

(¹) ОВ С 338, 3.11.2014 г.

Жалба, подадена на 18 ноември 2016 г. от Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főbarátság срещу определението, постановено от Общия съд (шести състав) на 10 септември 2015 г. по дело T-453/14, Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főbarátság/Европейски парламент

(Дело C-607/15 P)

(2016/C 243/15)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főbarátság (представител: D. Sobor, ügyvéd)

Друга страна в производството: Европейски парламент

С определение от 4 май 2016 г Съдът (шести състав) отхвърля жалбата и осъжда жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 14 март 2016 г. — Verband Sozialer Wettbewerb e.V./DHL Paket GmbH

(Дело C-146/16)

(2016/C 243/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

Ответник: DHL Paket GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли информацията за седалището и адреса на управление, географския адрес и самоличността на търговеца, по смисъла на член 7, параграф 4, буква б) от Директива 2005/29/ЕО ⁽¹⁾ да бъде посочена още в рекламата на конкретни продукти в печатна медия, дори когато потребителите придобиват рекламираните продукти единствено чрез посочен в рекламата уебсайт на рекламиращото предприятие и могат лесно да получат изискваната от член 7, параграф 4 от Директивата информация на или чрез този уебсайт?
- 2) За отговора на първия въпрос има ли значение дали рекламиращото в печатна медия предприятие рекламира продажба на собствени продукти и за изискваната от член 7, параграф 4 от Директива 2005/29/ЕО информация препраща директно към своя собствен уебсайт или рекламата се отнася до продукти, които се продават от други предприятия на интернет платформа на рекламодателя, а потребителите могат да получат информацията по член 7, параграф 4 от Директивата едва след една или повече допълнителни стъпки (кликвания) чрез електронна препратка към интернет сайтовете на тези други предприятия, която фигурира единствено на посочен в рекламата уебсайт, а именно, този на оператора на платформата за продажба?

⁽¹⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260)

**Преюдициално запитване от Curtea de Apel Oradea (Румъния), постъпило на 1 април 2016 г. —
Ruxandra Paula Andriciuс и др./Banca Românească SA**

(Дело C-186/16)

(2016/C 243/17)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Oradea

Страни в главното производство

Въззивник: Ruxandra Paula Andriciuс и други

Въззиваема: Banca Românească SA

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 3, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че значителната неравнопоставеност между произтичащите от договора права и задължения на страните трябва да се преценява стриктно към момента на сключване на договора, или тя се отнася и до случай, в който при изпълнението на договор с периодично или продължително изпълнение размерът на дължимата от потребителя престация нараства прекомерно спрямо момента на сключване на договора поради значителни изменения в обменния курс?
- 2) Трябва ли понятието „ясен и разбираем език“, на който е съставена дадена договорна клауза по смисъла на член 4, параграф 2 от Директива 93/13, да се разбира в смисъл, че такава договорна клауза трябва да предвижда само мотивите за нейното включване в договора и нейният начин на функциониране, или трябва да се предвидят и всички възможни последици от нея, в зависимост от които може да се изменя плащаната от потребителя цена, като например свързания с обменния курс риск, и може ли с оглед на Директива 93/13/ЕИО да се счита, че задължението на банката да уведомява клиента към момента на предоставяне на кредита се отнася само за условията на кредита, т.е. лихвите, комисионите, обезпеченията в тежест на кредитополучателя, като в това задължение не може да се включи евентуалното поскъпване или обезценяване на чуждестранна валута?

- 3) Трябва ли член 4, параграф 2 от Директива 93/13/ЕИО да се тълкува в смисъл, че изразите „основен предмет на договора“ и „съответствието на цената и възнаграждението, от една страна, и [...] доставените стоки или предоставените услуги, от друга“ се отнасят до клауза в договор за кредит, сключен в чуждестранна валута между продавач или доставчик и потребител, който не е бил предмет на преговори и по силата на който кредитът трябва да бъде върнат в същата валута?

(¹) Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, глава 15, том 2, стр. 273).

**Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания),
постъпило на 18 април 2016 г. — Elecdey Carcelén S.A./Comisión Superior de Hacienda de la
Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha**

(Дело C-215/16)

(2016/C 243/18)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Страни в главното производство

Жалбоподател: Elecdey Carcelén S.A.

Отговорник: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли — при положение че определените в член 2, буква к) от Директива 2009/28/ЕО „схеми за подпомагане“, включващи данъчни стимули като данъчни облекчения или намаления и връщане на платени данъци, са замислени като инструменти за постигане на предвидените в посочената Директива 2008/28/ЕО цели за потребление на енергия от възобновяеми източници — да се счита, че тези стимули или мерки са задължителни и обвързващи за държавите членки и имат директен ефект, доколкото засегнатите частноправни субекти могат да се позовават на тях и да искат те да бъдат приложени от всички държавни, съдебни и административни органи?
- 2) Следва ли — доколкото при изброяването на посочените в предходния въпрос „схеми за подпомагане“, включващи данъчни стимули като данъчни облекчения или намаления и връщане на платени данъци, е използван изразът „но не се ограничава до“ — да се счита, че тези стимули включват конкретно освобождаване от облагане, тоест, забрана на всякакъв вид специален или отделен налог върху енергията от възобновяеми източници, установен в допълнение към общите данъци, с които се облагат икономическата дейност и производството на електроенергия? Едновременно и в рамките на същата точка, се поставя и следният въпрос: следва ли да се счита за обхванато от посочената по-горе обща забрана натрупването, едновременното налагане или припокриването на няколко общи или специални налога, дължими на различните етапи от производството на енергия от възобновяеми източници и на същото основание като разглежданата такса върху вятърната енергия?
- 3) В случай че отговорът на предходния въпрос е отрицателен и облагането на енергията от възобновяеми източници се приеме за допустимо, следва ли, за целите на предвиденото в член 1, параграф 2 от Директива 2008/118/ЕО, понятието „специално предназначение“ да се тълкува в смисъл, че обхваща цели, които трябва да са изключителни, както и че от гледна точка на неговата структура налогът върху енергията от възобновяеми източници трябва действително да има неданъчна природа, а не просто да е предназначен за набиране на бюджетни приходи?

- 4) Следва ли — като се има предвид, че член 4 от Директива 2003/96/ЕО, отнасящ се до нивата на облагане, които държавите членки трябва да прилагат за енергийните продукти и електроенергията, определя като референтни минималните нива на облагане, посочени в тази директива и схващани като общите наложени задължения, обхващащи всички преки или косвени данъци, с които тези продукти се облагат при пускането им за потребление — тези общи наложени задължения да се схващат в смисъл, че от изискваното от Директивата ниво на облагане се изключват националните налози, които нямат действително неданъчна природа, както от гледна точка на тяхната структура, така и с оглед на специалното им предназначение, съобразно тълкуването, което ще бъде дадено във връзка с предходния въпрос?
- 5) Представява ли понятието „такса“, използвано в член 13, параграф 1 от Директива 2009/28/ЕО, самостоятелно понятие на правото на Съюза, което трябва да бъде тълкувано възможно най-разширително, като обхващащо и като синоним на понятието за налог в най-общ смисъл?
- 6) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, трябва ли предвидените в посочения член 13, параграф 1, буква д) такси, плащани от потребителите, да включват само налози или данъци, предназначени да компенсират, при необходимост, вреди, причинени от въздействието върху околната среда, и да поправят със събраните суми вредите от това отрицателно въздействие или засягане, но не и налозите или данъците, с които се облагат незамърсяващите енергии и които на първо място са предназначени за набиране на бюджетни приходи?

**Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания),
постъпило на 18 април 2016 г. — Energías Eólicas de Cuenca S.A./Comisión Superior de Hacienda de
la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha**

(Дело C-216/16)

(2016/C 243/19)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Страни в главното производство

Жалбоподател: Energías Eólicas de Cuenca S.A.

Ответник: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли — при положение че определените в член 2, буква к) от Директива 2009/28/ЕО „схеми за подпомагане“, включващи данъчни стимули като данъчни облекчения или намаления и връщане на платени данъци, са замислени като инструменти за постигане на предвидените в посочената Директива 2008/28/ЕО цели за потребление на енергия от възобновяеми източници — да се счита, че тези стимули или мерки са задължителни и обвързващи за държавите членки и имат директен ефект, доколкото засегнатите частноправни субекти могат да се позовават на тях и да искат те да бъдат приложени от всички държавни, съдебни и административни органи?
- 2) Следва ли — доколкото при изброяването на посочените в предходния въпрос „схеми за подпомагане“, включващи данъчни стимули като данъчни облекчения или намаления и връщане на платени данъци, е използван изразът „но не се ограничава до“ — да се счита, че тези стимули включват конкретно освобождаване от облагане, тоест, забрана на всякакъв вид специален или отделен налог върху енергията от възобновяеми източници, установен в допълнение към общите данъци, с които се облагат икономическата дейност и производството на електроенергия? Едновременно и в рамките на същата точка, се поставя и следният въпрос: следва ли да се счита за обхванато от посочената по-горе обща забрана натрупването, едновременното налагане или припокриването на няколко общи или специални налога, дължими на различните етапи от производството на енергия от възобновяеми източници и на същото основание като разглежданата такса върху вятърната енергия?

- 3) В случай че отговорът на предходния въпрос е отрицателен и облагането на енергията от възобновяеми източници се приеме за допустимо, следва ли, за целите на предвиденото в член 1, параграф 2 от Директива 2008/118/ЕО, понятието „специално предназначение“ да се тълкува в смисъл, че обхваща цели, които трябва да са изключителни, както и че от гледна точка на неговата структура налогът върху енергията от възобновяеми източници трябва действително да има неданъчна природа, а не просто да е предназначен за набиране на бюджетни приходи?
- 4) Следва ли — като се има предвид, че член 4 от Директива 2003/96/ЕО, отнасящ се до нивата на облагане, които държавите членки трябва да прилагат за енергийните продукти и електроенергията, определя като референтни минималните нива на облагане, посочени в тази директива и схващани като общите наложени задължения, обхващащи всички преки или косвени данъци, с които тези продукти се облагат при пускането им за потребление — тези общи наложени задължения да се схващат в смисъл, че от изискваното от Директивата ниво на облагане се изключват националните налози, които нямат действително неданъчна природа, както от гледна точка на тяхната структура, така и с оглед на специалното им предназначение, съобразно тълкуването, което ще бъде дадено във връзка с предходния въпрос?
- 5) Представява ли понятието „такса“, използвано в член 13, параграф 1 от Директива 2009/28/ЕО, самостоятелно понятие на правото на Съюза, което трябва да бъде тълкувано възможно най-разширително, като обхващащо и като синоним на понятието за налог в най-общ смисъл?
- 6) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, трябва ли предвидените в посочения член 13, параграф 1, буква д) такси, плащани от потребителите, да включват само налози или данъци, предназначени да компенсират, при необходимост, вреди, причинени от въздействието върху околната среда, и да поправят със събраните суми вредите от това отрицателно въздействие или засягане, но не и налозите или данъците, с които се облагат незамърсяващите енергии и които на първо място са предназначени за набиране на бюджетни приходи?

**Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания),
постъпило на 20 април 2016 г. — Iberenova Promociones S.A.U./Comisión Superior de Hacienda de
la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha**

(Дело C-220/16)

(2016/C 243/20)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Страни в главното производство

Жалбоподател: Iberenova Promociones S.A.U.

Отговорник: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли — при положение че определените в член 2, буква к) от Директива 2009/28/ЕО „схеми за подпомагане“, включващи данъчни стимули като данъчни облекчения или намаления и връщане на платени данъци, са замислени като инструменти за постигане на предвидените в посочената Директива 2008/28/ЕО цели за потребление на енергия от възобновяеми източници — да се счита, че тези стимули или мерки са задължителни и обвързващи за държавите членки и имат директен ефект, доколкото засегнатите частноправни субекти могат да се позовават на тях и да искат те да бъдат приложени от всички държавни, съдебни и административни органи?

- 2) Следва ли — доколкото при изброяването на посочените в предходния въпрос „схеми за подпомагане“, включващи данъчни стимули като данъчни облекчения или намаления и връщане на платени данъци, е използван изразът „но не се ограничава до“ — да се счита, че тези стимули включват конкретно освобождаване от облагане, тоест, забрана на всякакъв вид специален или отделен налог върху енергията от възобновяеми източници, установен в допълнение към общите данъци, с които се облагат икономическата дейност и производството на електроенергия? Едновременно и в рамките на същата точка, се поставя и следният въпрос: следва ли да се счита за обхванато от посочената по-горе обща забрана натрупването, едновременното налагане или припокриването на няколко общи или специални налога, дължими на различните етапи от производството на енергия от възобновяеми източници и на същото основание като разглежданата такса върху вятърната енергия?
- 3) В случай че отговорът на предходния въпрос е отрицателен и облагането на енергията от възобновяеми източници се приеме за допустимо, следва ли, за целите на предвиденото в член 1, параграф 2 от Директива 2008/118/ЕО, понятието „специално предназначение“ да се тълкува в смисъл, че обхваща цели, които трябва да са изключителни, както и че от гледна точка на неговата структура налогът върху енергията от възобновяеми източници трябва действително да има неданъчна природа, а не просто да е предназначен за набиране на бюджетни приходи?
- 4) Следва ли — като се има предвид, че член 4 от Директива 2003/96/ЕО, отнасящ се до нивата на облагане, които държавите членки трябва да прилагат за енергийните продукти и електроенергията, определя като референтни минималните нива на облагане, посочени в тази директива и схващани като общите наложени задължения, обхващащи всички преки или косвени данъци, с които тези продукти се облагат при пускането им за потребление — тези общи наложени задължения да се схващат в смисъл, че от изискваното от Директивата ниво на облагане се изключват националните налози, които нямат действително неданъчна природа, както от гледна точка на тяхната структура, така и с оглед на специалното им предназначение, съобразно тълкуването, което ще бъде дадено във връзка с предходния въпрос?
- 5) Представява ли понятието „такса“, използвано в член 13, параграф 1 от Директива 2009/28/ЕО, самостоятелно понятие на правото на Съюза, което трябва да бъде тълкувано възможно най-разширително, като обхващащо и като синоним на понятието за налог в най-общ смисъл?
- 6) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, трябва ли предвидените в посочения член 13, параграф 1, буква д) такси, плащани от потребителите, да включват само налози или данъци, предназначени да компенсират, при необходимост, вреди, причинени от въздействието върху околната среда, и да поправят със събраните суми вредите от това отрицателно въздействие или засягане, но не и налозите или данъците, с които се облагат незамърсяващите енергии и които на първо място са предназначени за набиране на бюджетни приходи?

**Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания),
постъпило на 20 април 2016 г. — Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A./Comisión Superior
de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha**

(Дело C-221/16)

(2016/C 243/21)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Страни в главното производство

Жалбоподател: Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A.

Ответник: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли — при положение че определените в член 2, буква к) от Директива 2009/28/ЕО „схеми за подпомагане“, включващи данъчни стимули като данъчни облекчения или намаления и връщане на платени данъци, са замислени като инструменти за постигане на предвидените в посочената Директива 2008/28/ЕО цели за потребление на енергия от възобновяеми източници — да се счита, че тези стимули или мерки са задължителни и обвързващи за държавите членки и имат директен ефект, доколкото засегнатите частноправни субекти могат да се позовават на тях и да искат те да бъдат приложени от всички държавни, съдебни и административни органи?
- 2) Следва ли — доколкото при изброяването на посочените в предходния въпрос „схеми за подпомагане“, включващи данъчни стимули като данъчни облекчения или намаления и връщане на платени данъци, е използван изразът „но не се ограничава до“ — да се счита, че тези стимули включват конкретно освобождаване от облагане, тоест, забрана на всякакъв вид специален или отделен налог върху енергията от възобновяеми източници, установен в допълнение към общите данъци, с които се облагат икономическата дейност и производството на електроенергия? Едновременно и в рамките на същата точка, се поставя и следният въпрос: следва ли да се счита за обхванато от посочената по-горе обща забрана натрупването, едновременното налагане или припокриването на няколко общи или специални налога, дължими на различните етапи от производството на енергия от възобновяеми източници и на същото основание като разглежданата такса върху вятърната енергия?
- 3) В случай че отговорът на предходния въпрос е отрицателен и облагането на енергията от възобновяеми източници се приеме за допустимо, следва ли, за целите на предвиденото в член 1, параграф 2 от Директива 2008/118/ЕО, понятието „специално предназначение“ да се тълкува в смисъл, че обхваща цели, които трябва да са изключителни, както и че от гледна точка на неговата структура налогът върху енергията от възобновяеми източници трябва действително да има неданъчна природа, а не просто да е предназначен за набиране на бюджетни приходи?
- 4) Следва ли — като се има предвид, че член 4 от Директива 2003/96/ЕО, отнасящ се до нивата на облагане, които държавите членки трябва да прилагат за енергийните продукти и електроенергията, определя като референтни минималните нива на облагане, посочени в тази директива и схващани като общите наложени задължения, обхващащи всички преки или косвени данъци, с които тези продукти се облагат при пускането им за потребление — тези общи наложени задължения да се схващат в смисъл, че от изискваното от Директивата ниво на облагане се изключват националните налози, които нямат действително неданъчна природа, както от гледна точка на тяхната структура, така и с оглед на специалното им предназначение, съобразно тълкуването, което ще бъде дадено във връзка с предходния въпрос?
- 5) Представява ли понятието „такса“, използвано в член 13, параграф 1 от Директива 2009/28/ЕО, самостоятелно понятие на правото на Съюза, което трябва да бъде тълкувано възможно най-разширително, като обхващащо и като синоним на понятието за налог в най-общ смисъл?
- 6) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, трябва ли предвидените в посочения член 13, параграф 1, буква д) такси, плащани от потребителите, да включват само налози или данъци, предназначени да компенсират, при необходимост, вреди, причинени от въздействието върху околната среда, и да поправят със събраните суми вредите от това отрицателно въздействие или засягане, но не и налозите или данъците, с които се облагат незамърсяващите енергии и които на първо място са предназначени за набиране на бюджетни приходи?

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд - Варна (България) на 20 април 2016 година – „МИП-ТС“ ООД/Началник на Митница Варна

(Дело C-222/16)

(2016/C 243/22)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд - Варна

Страни в главното производство

Жалбоподател: „МИП-ТС“ ООД

Ответник: Началник на Митница Варна

Преюдициални въпроси

Попада ли в обхвата на чл.1, пар.1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 791/2011 на Съвета от 3.8.2011 година, вносет на мрежести тъкани от стъклени влакна с размер на отворите от повече от 1,8 мм, както на дължина, така и на широчина, с тегло над 35 g/m², с изключение на дисковете от стъклени влакна, като тези мрежести тъкани понастоящем са класирани в кодове по КН ex 7019 51 00 и ex 7019 59 00 (кодове по ТАРИК 7019 51 00 10 и 7019 59 00 10), които са декларирани за режим „допускане за свободно обръщение и крайно потребление“ на 10 април 2012 година, с посочен произход от Тайланд и са изпратени от същата държава, но са с произход от Китайската народна република, който произход е установен в рамките на процедурата по разследване и изготвяне на доклад от Службата при приложението на Регламент № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета.

Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 20 април 2016 година – Асоциация на българските предприятия за международни превози и пътищата (АЕБТРИ)/Началник на Митница Бургас като правопримемник на Митница Свиленград

(Дело C-224/16)

(2016/C 243/23)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател: Асоциация на българските предприятия за международни превози и пътищата (АЕБТРИ)

Ответник: Началник на Митница Бургас като правопримемник на Митница Свиленград

Преюдициални въпроси

1. Компетентен ли е Съдът, с цел предотвратяване на противоречиви съдебни решения, да тълкува, по обвързващ за юрисдикциите на държавите членки начин, Конвенция ТИР, призната от Европейската икономическа общност с Регламент (ЕИО) № 2112/78⁽¹⁾ на Съвета от 25.7.1978 г. относно сключване на Митническа конвенция за международен превоз на стоки под знака на ТИР карнети (Конвенция ТИР) от 14 ноември 1975 година в Женева (ОВ L 252, 1978 г., стр. 1, в сила за Общността от 20.6.1983 г.), когато се касае за областта, уредена от чл. 8 и чл. 11 от тази конвенция, при преценка за наличие на отговорност на гарантираща асоциация, регламентирана и в чл. 457, § 2 от РПМК⁽²⁾?
2. Тълкуването на чл. 457, § 2 от РПМК във връзка с чл.8, § 7 (сега чл.11 § 2) и обяснителните бележки към тях от КТИР позволява ли да се приеме, че в случай като настоящия, при настъпила изискуемост на вземанията по чл. 8, § § 1 и 2 от Митническата конвенция за международен превоз на стоки под покритието на карнети ТИР, митническите органи са изискали в рамките на възможното, плащането им от титуляря на карнета ТИР, пряко дължащ тези суми, преди да предявят рекламация пред гарантиращата асоциация?

3. Получателят, който е придобил или задържал стока, за която знае, че е превозена под покритието на ТИР карнет, за която не е установено да е представена и манифестирана пред получаващото митническо учреждение (митница по направление), следва ли да се счита, само поради тези обстоятелства, че е лице, което е трябвало да знае, че стоката е била отклонена от митнически надзор и да бъде признат за солидарен съдължник по смисъла на чл. 203, § 3, трето тире във връзка с чл. 213 от Митническия кодекс на Общността?
4. Ако отговорът на третия въпрос е положителен, бездействието на митническата администрация да изиска плащане на митническото задължение от този получател, пречка ли е за реализиране на отговорността, регламентирана и в чл. 457, § 2 от РПМК на гарантираща асоциация по чл. 1, § 16 от КТИР?

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2112/78 на Съвета от 25 юли 1978 година относно сключване на Митническа конвенция за международен превоз на стоки под знака на ТИР карнети (Конвенция ТИР) от 14 ноември 1975 година в Женева
ОВ L 252, стр. 1; Специално българско издание: глава 2, том 1, стр. 197
- ⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността
ОВ L 253, стр. 1; Специално българско издание: глава 2, том 7, стр. 3

Преюдициално запитване от Supreme Court (Ирландия), постъпило на 2 май 2016 г. — Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston/T. G. Brosman

(Дело C-251/16)

(2016/C 243/24)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston

Ответник: T. G. Brosman

Преюдициални въпроси

- 1) Принципът за злоупотреба с право, признат за приложим в областта на ДДС в решение на Съда [на Европейския съюз от 21 февруари 2006 г.] по дело [Halifax и др./Commissioners of Customs and Excise (C-255/02, EU:C:2006:121)], има ли директен ефект по отношение на частноправен субект при липса на национална законодателна или правораздавателна мярка, която да привежда в действие този принцип, в случай като настоящия, при който препоръчаното от [Revenue] Commissioners (данъчната администрация) преквалифициране на предшестващите продажбата сделки и сделките за покупко-продажба (наричани по-нататък заедно „сделките на жалбоподателите“) би породило задължение за ДДС за жалбоподателите, докато такова задължение не възниква при правилното прилагане на действащите към съответния момент национални правни разпоредби по отношение на сделките на жалбоподателите?
- 2) Ако отговорът на въпрос 1 гласи, че принципът за злоупотреба с право има директен ефект по отношение на частноправен субект, включително при липса на национална законодателна или правораздавателна мярка, която да привежда в действие този принцип, достатъчно ясен и точен ли е принципът, за да се приложи по отношение на сделките на жалбоподателите, които са сключени преди произнасянето на решението на Съда по дело Halifax, и по-специално като се имат предвид принципите на правна сигурност и защита на оправданите правни очаквания на жалбоподателите?
- 3) Ако принципът за злоупотреба с право се прилага по отношение на сделките на жалбоподателите, така че те трябва да бъдат преквалифицирани:
 - а) какъв е правният механизъм, чрез който се определя и се събира дължимият ДДС върху сделките на жалбоподателите, след като съгласно националното право ДДС не се дължи, не се определя и не се събира, и
 - б) по какъв начин националните юрисдикции следва да налагат такова задължение?

- 4) Следва ли националната юрисдикция при преценката дали основната цел на сделките на жалбоподателите е била да се получи данъчно предимство да вземе предвид само предшествашите продажбата сделки (за които е установено, че са сключени единствено поради данъчни съображения) или трябва да се разгледа целта на сделките на жалбоподателите като цяло?
- 5) Следва ли член 4, параграф 9 от Закона [за данъка върху добавената стойност] да се счита за национално законодателство, което транспонира Шеста директива ⁽¹⁾, въпреки че е несъвместим с разпоредбата на член 4, параграф 3 от Шеста директива, при правилното прилагане на която жалбоподателите биха се квалифицирали като данъчнозадължени лица във връзка с доставката преди първото обитаване на имотите, независимо че преди това е извършено разпореждане, подлежащо на данъчно облагане?
- 6) Ако член 4, параграф 9 е несъвместим с Шеста директива, жалбоподателите извършват ли злоупотреба с право в нарушение на признатите в решение Halifax принципи, като се позовават на този параграф?
- 7) При условията на евентуалност, ако член 4, параграф 9 е съвместим с Шеста директива, получили ли са жалбоподателите данъчно предимство, което противоречи на целта на Директивата и/или на член 4?
- 8) Дори ако член 4, параграф 9 не следва да се разглежда като транспониращ Шеста директива, установеният в решение на Съда по дело Halifax принцип за злоупотреба с право прилага ли се все пак по отношение на разглежданите сделки съобразно критериите, определени от Съда в посоченото решение?

⁽¹⁾ Шеста Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1)

Жалба, подадена на 12 май 2016 г. от Schenker Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 29 февруари 2016 г. по дело T-265/12, Schenker Ltd/Европейска комисия

(Дело C-263/16 P)

(2016/C 243/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Schenker Ltd (представители: F. Montag, Rechtsanwalt, F. Hoseinian, avocat, M. Eisenbarth, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 29 февруари 2016 г., Schenker/Комисия (T-265/12, EU:T:2016:111),
- да отмени член 1, параграф 1, буква а) от Решение на Комисията от 28 март 2012 г. по преписка COMP/39462 — Спедиторски услуги (наричано по-нататък „обжалваното решение“) или при условията на евентуалност да върне делото за разглеждане от Общия съд,
- да отмени или евентуално да намали глобите, определени в член 2, параграф 1, буква а) от обжалваното решение, или при условията на евентуалност да върне делото за разглеждане от Общия съд, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят посочва следните основания за жалбата си:

1. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че Комисията правилно се основала на искането на Deutsche Post за освобождаване от глоби, че принципът на забраната за двойно представителство не бил нарушен и че Комисията не била длъжна да провежда разследване относно евентуално нарушение на този принцип.
2. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като тълкувал член 1 от Регламент № 141/62 ⁽¹⁾ в смисъл, че не бил приложим към поведението, свързано с „Новата система за износ на Обединеното кралство“.
3. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че поведението, свързано с „Новата система за износ на Обединеното кралство“, може да засегне значително търговията между държавите членки, въпреки че се ограничавало до допълнителни такси за услугите за подаване, свързани със спедиции от Обединеното кралство към страни извън ЕИП.
4. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че Комисията не нарушила член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, принципа на добра администрация и задължението за мотивиране по член 296 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), като решил да осъди The Brink's Company солидарно с жалбоподателя (като правоприменик на BAX Global Ltd. (UK) за поведението, свързано с „Новата система за износ на Обединеното кралство“.
5. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като изопачил съдържанието на обжалваното решение, надвишил предоставените му с член 264 ДФЕС правомощия и не извършил преценка с оглед прилагане на принципа на пропорционалност, като приел, че Комисията не нарушила член 23 от Регламент № 1/2003 ⁽²⁾, принципа на пропорционалност и принципа на съответствие между наказанието и нарушението.
6. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като потвърдил използваните от Комисията на основание Известие относно сътрудничеството от 2006 г. ⁽³⁾ ставки за намаление и изопачил съдържанието на обжалваното решение.

⁽¹⁾ Регламент № 141 на Съвета за освобождаване на транспортните услуги от прилагането на Регламент № 17 на Съвета (ОВ 124, 1962 г., стр. 2751).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

⁽³⁾ Известие на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ С 298, 2006 г., стр. 17; Специално издание на български език, глава 8, том 5 стр. 3).

Жалба, подадена на 12 май 2016 г. от Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 29 февруари 2016 г. по дело T-267/12, Deutsche Bahn AG и др./Европейска комисия

(Дело C-264/16 P)

(2016/C 243/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd (представители: F. Montag, Rechtsanwalt, F. Hoseinian, avocat, M. Eisenbarth, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 29 февруари 2016 г. по дело T-267/12 Deutsche Bahn AG и др./Комисия;
- да отмени член 1, параграф 2, буква ж), член 1, параграф 3, буква а), член 1, параграф 3, буква б) и член 1, параграф 4, буква з) от Решение на Комисията от 28 март 2012 г. по преписка COMP/39462 – Freight Forwarding (наричано по-нататък „решението“) или да върне делото на Общия съд;
- да отмени или да намали глобите, наложени с член 2, параграф 2, буква ж), член 2, параграф 3, буква а), член 2, параграф 3, буква б) и член 2, параграф 4, буква з) от решението или да върне делото на Общия съд; и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в производството.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите се позовават на следните пет основания за отмяна:

1. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че Комисията е имала право да се основе на заявлението на Deutsche Post за освобождаване от глоба, че не е бил нарушен принципът за забрана на двойното представителство и че Комисията не е била длъжна да разследва евентуално нарушение на този принцип.
2. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, тълкувайки член 1 от Регламент 141/62⁽¹⁾ в смисъл, че е неприложим за деяние, свързано с „Advance Manifest System“ (модернизирана система за митническо деклариране).
3. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки, че Комисията не е нарушила член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, принципа на добрата администрация и задължението за мотивиране, предвидено в член 296 от Договора за функциониране на Европейския съюз (ДФЕС), когато приела, че Brink's Company не е солидарно отговорно с Schenker China Ltd. (като правоприменник на BAX Global (Китай) Co. Ltd.) за деянието, свързано с „Chinese Currency Adjustment Factor“ (китайски валутен коефициент).
4. Като приел, че при изчисляване на глобите Комисията не е нарушила член 23 от Регламент 1/2003⁽²⁾, нито принципите на пропорционалност и на съответствие между наказанието и нарушението, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като изопачил съдържанието на решението, превишил пределите на предоставената му с член 264 ДФЕС компетентност и не извършил необходимото претегляне при прилагане на принципа на пропорционалност.
5. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото като потвърдил процента на намаление, използван от Комисията съгласно Известието относно сътрудничеството от 2006 г.⁽³⁾ Той изопачил съдържанието на решението и нарушил правото на жалбоподателите на справедлив процес.

⁽¹⁾ ЕИО: Регламент № 141 на Съвета за освобождаване на транспортния сектор от прилагането на Регламент № 17 на Съвета (ОВ 1962, 124, стр. 2751)

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167)

⁽³⁾ Известие на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ С 298, 2006 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 5, стр. 3)

Жалба, подадена на 13 май 2016 г. от Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 29 февруари 2016 г. по дело T-270/12, Panalpina World Transport (Holding) Ltd и др./Европейска комисия

(Дело C-271/16 P)

(2016/C 243/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd (представители: S. Mobley, A. Stratakis, A. Gamble, Solicitors)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение, доколкото то отхвърля първото основание, изтъкнато от жалбоподателите относно нарушенията;
- да измени член 2, параграфи 2 и 3 от решение от 28 март 2012 г. по преписка COMP/39462 – Freight Forwarding (наричано по-нататък „решението“), в частта, в която тези разпоредби се отнасят до жалбоподателя, и като упражни правомощието си за пълен съдебен контрол, да намали размера на наложените на жалбоподателите глоби; и
- при всички случаи, да осъди Комисията да понесе направените от нея съдебни разноски и да заплати разноските на жалбоподателите в настоящото производство и в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

Като се уверил, че Комисията не се е отклонила от практиката си по вземане на решения, не е допуснала грешка при прилагане на правото и не е нарушила принципите на пропорционалност и на равно третиране, Общият съд допуснал грешка, надвишавайки явно пределите на разумната преценка на представените му доказателства и преценяйки неправилно релевантната съдебна практика. Жалбоподателите изтъкват следните конкретни правни основания в подкрепа на жалбата си:

1. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото надвишавайки явно пределите на разумната преценка на доказателствата, относно това дали разглежданите нарушения, в частност, нарушенията, свързани с AMS и CAF, са се отнасяли до целия „лот на услугите“.
2. Общият съд допуснал грешка, като не приложил принципа от съдебната практика, че случай на нарушение, свързано с компонент на продукт или услуга, Комисията трябва да вземе предвид само продажбите, свързани с този компонент.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 24 май 2016 г. — Good Luck Shipping/Съвет

(Съединени дела T-423/13 и T-64/14) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу определени физически лица и образувания за предотвратяване на разпространението на ядрено оръжие в Иран — Запраздяване на средства — Грешка при прилагане на правото — Правно основание — Грешка в преценката — Липса на доказателства)

(2016/C 243/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Good Luck Shipping LLC (Дубай, Обединени арабски емирства) (представители: F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, M. Taher, solicitor)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: V. Piessevaux и B. Driessen)

Предмет

От една страна, искане за отмяна на Решение 2013/270/ОВППС на Съвета от 6 юни 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 156, стр. 10), на Регламент за изпълнение (ЕС) № 522/2013 на Съвета от 6 юни 2013 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 156, стр. 3), на Решение 2013/661/ОВППС на Съвета от 15 ноември 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 306, стр. 18) и на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1154/2013 на Съвета от 15 ноември 2013 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 306, стр. 3) в частите, в които посочените актове се отнасят до жалбоподателя и, от друга страна, искане да се обявят за неприложими Решение 2013/497/ОВППС на Съвета от 10 октомври 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 272, стр. 46) и Регламент (ЕС) № 971/2013 на Съвета от 10 октомври 2013 година за изменение на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 272, стр. 1).

Диспозитив

1) Отменя в частите, отнасящи се до Good Luck Shipping LLC, следните актове:

- Решение 2013/270/ОВППС на Съвета от 6 юни 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран,
- Регламент за изпълнение (ЕС) № 522/2013 на Съвета от 6 юни 2013 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран,
- Решение 2013/661/ОВППС на Съвета от 15 ноември 2013 г. за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран,
- Регламент за изпълнение (ЕС) № 1154/2013 на Съвета от 15 ноември 2013 г. за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран.

- 2) Запазва действието на Решение 2013/661 по отношение на Good Luck Shipping до влизането в сила на отмяната на Регламент № 1154/2013.
- 3) Съветът на Европейския съюз понася наред с направените от него съдебни разноски и тези на Good Luck Shipping.

⁽¹⁾ ОВ С 325, 9.11.2013 г.

Решение на Общия съд от 25 май 2016 г. — Комисия/McCarron Poultry

(Дело T-226/14) ⁽¹⁾

(Арбитражна клауза — Пета рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (1998—2002 г.) — Договор в областта „Енергия, околна среда и устойчиво развитие“ — Разваляне на договора — Възстановяване на част от авансово изплатените суми — Лихви за забава — Производство, проведено в отсъствието на ответника)

(2016/C 243/29)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: първоначално L. Carpelletti и F. Мого, а впоследствие F. Мого, подпомагани от R. van der Hout, avocat)

Ответник: McCarron Poultry Ltd (Килакорн Емивейл, Ирландия)

Предмет

Иск, предявен на основание член 272 ДФЕС за осъждане на ответника да възстанови част от аванса, изплатен от Комисията по договор NNE5/1999/20229, заедно с лихва за забава.

Диспозитив

- 1) Осъжда McCarron Poultry Ltd да възстанови на Европейската комисия сумата 900 662,25 EUR заедно с лихва за забава в размер на 2,50 % годишно, считано от 1 декември 2010 г. до окончателното плащане на дължимата сума.
- 2) Осъжда McCarron Poultry Ltd да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 212, 7.7.2014 г.

Решение на Общия съд от 25 май 2016 г. — Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Etyam (ocean beach club ibiza)

(Дело T-753/14) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „ocean beach club ibiza“ — По-ранни национални фигуративна и словна марки „ocean drive Ibiza-hotel“ и „OCEAN THE GROUP“ — Отмяна на по-ранната марка, служеща като основание на обжалваното решение — Липса на основание за произнасяне)

(2016/C 243/30)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Ice Mountain Ibiza, SL (Сан Антонио, Испания) (представители: J. L. Gracia Albero, F. Miazzetto и E. Cebollero González, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Palmero Cabezas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Etyam, SL (Ибиса, Испания)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 31 юли 2014 г. (преписка R 2293/2013-1) относно производство по възражение между Etyam и Ice Mountain Ibiza.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 26, 26.1.2015 г.

Решение на Общия съд от 25 май 2016 г. — Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)

(Дело T-5/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „ocean beach club ibiza“ — По-ранни национални фигуративни марки „OC ocean club“ и „OC ocean club Ibiza“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/С 243/31)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Ice Mountain Ibiza, SL (Сан Антонио, Испания) (представители: J. L. Gracia Albero, F. Miazetto и E. Cebollero González, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Palmero Cabezas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Испания)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 8 октомври 2014 г. (преписка R 2292/2013-1) относно производство по възражение между Marbella Atlantic Ocean Club и Ice Mountain Ibiza.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Ice Mountain Ibiza, SL да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 73, 2.3.2015 г.

Решение на Общия съд от 25 май 2016 г. — Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)

(Дело T-6/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „ocean ibiza“ — По-ранни национални фигуративни марки „OC ocean club“ и „OC ocean club Ibiza“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 243/32)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Ice Mountain Ibiza, SL (Сан Антонио, Испания) (представители: J. L. Gracia Albero, F. Miazzetto и E. Cebollero González, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Palmero Cabezas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Испания)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 8 октомври 2014 г. (преписка R 2207/2013-1) относно производство по възражение между Marbella Atlantic Ocean Club и Ice Mountain Ibiza.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Ice Mountain Ibiza, SL да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 73, 2.3.2015 г.

Решение на Общия съд от 24 май 2016 г. — El Corte Inglés/EUIPO – Grup Supesco Maxor (Supesco)

(Дело T-126/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Supesco“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „SUPER COR“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Обхват на разглеждането, извършено от апелативния състав — Стоки и услуги, на които се основава възражението — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Правило 15, параграф 2, буква е) от Регламент (ЕО) № 2868/95 — Съобщение № 2/12)

(2016/C 243/33)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: El Corte Inglés, SA (Мадрид, Испания) (представител: J. L. Rivas Zurdo, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: E. Scheffer и A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Grup Supesco Maxor, SL (Мадрид, Испания) (представител: S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 4 декември 2014 г. (преписка R 1112/2014-5) относно производство по възражение между El Corte Inglés, SA и Grup Supesco Maxor, SL.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда El Corte Inglés, SA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 155, 11.5.2015 г.

Решение на Общия съд от 26 май 2016 г. — U-R LAB/EUIPO (THE DINING EXPERIENCE)

(Съединени дела T-422/15 и T-423/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна и словна марка на Европейския съюз „THE DINING EXPERIENCE“ — Относително основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Задължение за лотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009)

(2016/C 243/34)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: U-R LAB (Париж, Франция) (представител: G. Barbaut, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Crespo Carrillo)

Предмет

Две жалби срещу две решения на четвърти апелативен състав на EUIPO от 20 май 2015 г. (преписки R 2541/2014-4 и R 2542/2014-4) относно заявки за регистрация, от една страна, на фигуративния знак, и от друга страна, на словния знак „THE DINING EXPERIENCE“ като марки на Европейския съюз.

Диспозитив

- 1) Съединява дела T-422/15 и T-423/15 за целите на настоящото решение.
- 2) Отхвърля жалбите.
- 3) Осъжда U-R LAB да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 328, 5.10.2015 г.

Жалба, подадена на 28 април 2016 г. — КК/EASME

(Дело T-376/15)

(2016/C 243/35)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: КК (Париж, Франция) (представител: J.-P. Spitzer, адвокат)

Ответник: Изпълнителна агенция за малките и средните предприятия (EASME)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението от 15 юни 2015 г., с което EASME отхвърля предложението на жалбоподателя,
- да осъди EASME да плати сумата от 50 000 EUR като обезщетение за пропуснатата възможност и 90 800 EUR за поправяне на имуществени вреди на жалбоподателя,
- да осъди EASME да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от техническата недостъпност на интернет портала, където е следвало да бъде подадено предложението на жалбоподателя в отговор на поканата за представяне на предложения и свързани дейности по рамковата програма за научни изследвания и иновации „Хоризонт 2020“ (2014—2020 г.).
2. Второто основание е изведено от твърдението, че жалбоподателят, обратно на поддържаното от EASME, не е подписал чрез измама поетия при представяне на документите по предложението ангажимент.
3. Третото основание е изведено от твърдението, че отхвърлянето на представеното от жалбоподателя предложение противоречи на правилата на конкурса.

Жалбоподателят посочва и две основания в подкрепа на исканията си за обезщетение.

1. Първото основание е изведено от имуществените вреди, претърпени от жалбоподателя поради пропуснатата възможност.
2. Второто основание е изведено от имуществените вреди, които е претърпял жалбоподателя поради времето, изразходвано за отговор на поканата за участие в търг.

Жалба, подадена на 4 януари 2016 г. — Gregis/EUIPO — DM9 Automobili (ATS)

(Дело T-5/16)

(2016/C 243/36)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: Gian Luca Gregis (Адехе, Испания) (представител: M. Bartolucci, avvocato)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: DM9 Automobili Srl (Боргоманеро, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „ATS“ — марка на Общността № 9 799 719

Производство пред EUIPO: производство по вписване в регистъра на прехвърляне

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 30 октомври 2015 г. по преписка R 588/2015-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да заличи прехвърляне T8391925 от 14 април 2014 г.

Изложени основания

- Нарушение на член 17 от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на правило 31 от Регламент № 2868/95,
- Нарушение на правило 84, параграф 3, буква б) от Регламент № 2868/95.

Жалба, подадена на 19 април 2016 г. — Полша/Комисия

(Дело T-167/16)

(2016/C 243/37)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представител: В. Majczyna)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да установи недействителността на Решение за изпълнение (ЕС) 2016/180 на Комисията от 9 февруари 2016 година за изменение на приложението към Решение за изпълнение 2014/709/ЕС относно мерките за контрол на здравето на животните във връзка с африканската чума по свинете в някои държави членки по отношение на вписванията за Естония, Литва и Полша (ОВ L 35, стр. 12), в частта относно включването на община Czyże, останалата част от община Zabłudów, както и на община Najpówka с град Najpówka в част II от приложението към Решение 2014/709/ЕС,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на исканията си жалбоподателят излага три твърдения.

1. Първото твърдение е за нарушение на принципа на пропорционалност поради нарушаване на изискването за необходимост от обжалваните мерки за постигане на планираните цели, нарушение на изискването за пригодност на обжалваните мерки за постигане на планираните цели и нарушение на изискването за пропорционалност в тесен смисъл на обжалваните мерки.
2. Второто твърдение е относно съществени процесуални нарушения на Регламент (ЕО) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, стр. 3) и на правилника на Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите.
3. Третото твърдение е за нарушение на задължението за мотивиране на обжалваното решение.

Жалба, подадена на 19 април 2016 г. — Guardian Glass España, Central Vidriera/Комисия

(Дело T-170/16)

(2016/C 243/38)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Guardian Glass España, Central Vidriera (Llodio, Испания) (представители: M. Araujo Boyd, D. Armesto Macías, A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви за допустима жалбата и посочените в нея основания за отмяна,
- да уважи посочените в жалбата основания за отмяна и вследствие на това да отмени обжалваното решение,
- да разпреди образуването на формална процедура по член 108, параграф 2 от ДФЕС, в която жалбоподателят да упражни процесуалните си права, а Комисията – да разреши формално, в съответната правна форма, своите съмнения във връзка със съвместимостта на въпросната помощ,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски по това производство.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е срещу решението на Европейската комисия, с което се обявяват за несъвместими определени помощи, получени от Guardian, нотифицирано на испанските органи с писмо на Комисията от 15 юли 2015 г., озаглавено „Данъчни дела в страната на баските (Álava) – неформално съобщение относно допълнителни твърдения за съвместимост с ДАР от 1998 г.“ и съобщено на жалбоподателя от испанските органи на 19 февруари 2016 г.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първо основание.

Като главно основание жалбоподателят изтъква това, че Комисията е приела решение, с което е обявила индивидуална помощ за несъвместима с вътрешния пазар в нарушение на член 250 ДФЕС и на принципа на колегиалност, тъй като решението не е било прието от колегиума на комисарите, и в противоречие както с член 108, параграф 2 ДФЕС, така и с членове 4 и 13 от Регламент 659/1999⁽¹⁾, тъй като не е образувала формалната процедура преди приемането на решението.

2. Второ основание.

Като второ основание за отмяна, предявено при условията на евентуалност, жалбоподателят изтъква нарушение на член 107, параграф 3 ДФЕС поради това че в решението на Комисията е допусната грешка при преценката на съвместимостта на разглежданата помощ с вътрешния пазар.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 25 април 2016 г. — Make up for ever/EUIPO — L'Oréal (MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL)

(Дело T-185/16)

(2016/C 243/39)

Език на жалбата: френски

Страни

Жалбоподател: Make up for ever SA (Париж, Франция) (представител: C. Caron, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: L'Oréal (Париж, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словните елементи „MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL“ — марка на Европейския съюз № 3 371 341

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 5 февруари 2016 г. по преписка R 3222/2014-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да установи валидността на фигуративната марка на Европейския съюз „MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL“ № 3 371 341 за всички стоки и услуги, посочени в заявката,

— да отмени обжалваното решение,

- да върне преписката на EUIPO за ново разглеждане, ако е необходимо,
- да осъди дружеството L'Oréal да заплати разноските по производствата пред отдела по отмяна и пред апелативния състав на EUIPO, както и по настоящото производство по обжалване пред Общия съд.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 7, параграф 3 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 22 април 2016 г. — Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik/EUIPO – Viña y Bodega Botalcura (LITU)

(Дело T-187/16)

(2016/C 243/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG (Erding, Германия) (представител: P. Koch Moreno, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Viña y Bodega Botalcura SA (Las Condes, Чили)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „LITU“ — заявка за регистрация № 12 684 833

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 9 февруари 2016 г. по преписка R 719/2015-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да отхвърли заявката на European Union Trademark Application за словна марка „LITU“ във връзка с всички стоки;
- да осъди ответника и/или другата страна в производството да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.
-

Жалба, подадена на 22 април 2016 г. — Andrea Incontri/EUIPO — HigoL (ANDREA INCONTRI)

(Дело T-197/16)

(2016/C 243/41)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Andrea Incontri Srl (Милано, Италия) (представители: A. Perani и J. Graffer, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: HigoL, SA (Baguim do monte, Португалия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „ANDREA INCONTRI“ — заявка за регистрация № 10 985 323

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 25 февруари 2016 г. по преписка R 146/2015-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- вследствие на това да допусне изцяло регистрацията на марка на Европейския съюз № 10 985 323 „ANDREA INCONTRI“,
- да осъди EUIPO и другата страна да заплатят съдебните разноски и разноските, направени в производството по възражение и в производството по обжалване пред апелативния състав.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 29 април 2016 г. — Ranocchia/ERCEA

(Дело T-208/16)

(2016/C 243/42)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Graziano Ranocchia (Рим, Италия) (представител: C. Intino, avvocato)

Ответник: Изпълнителна агенция на Европейския научноизследователски съвет (ERCEA) (Брюксел, Белгия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на комисията за уреждане на спорове на ERCEA от 26 февруари 2016 г. с референтен номер (2016) 1020667 – 29.2.2016, постановено след подадена на 22 декември 2016 г. официална жалба срещу писмото с оценка на проф. José Labastida от 17 декември 2015 г. с референтен номер Ares (2015)5922529,
- да отмени писмото с оценка на проф. José Labastida от 17 декември 2015 г. с референтен номер Ares (2015)5922529, както и актовете, свързани с горепосочените актове, включително списъка на проектите, одобрени от експертния съвет SH5-Cultures and Cultural Production на ERC-Cog-2015, оповестен от ERCEA с прессъобщение от 12 февруари 2016 г.,
- да отмени всеки друг предварителен, последващ и свързан акт.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква злоупотреба с власт поради очевидна неразумност на решението, поради изопачаване на фактите, на което се дължи неодобряването на предложението, както и поради нарушение на правната уредба на ERCEA, отнасяща се до оценяването на предложенията.

Жалбоподателят счита, че процедурите за подбор са опорочени както от обективна, така и от субективна страна.

По отношение на обективния аспект, изтъква се пълното несъответствие между оценките на отделните членове на комисията (изключително позитивни) и крайното общо решение (отхвърляне на предложението), както и неправилното прилагане на критериите за оценяване.

Що се отнася до субективния аспект, жалбоподателят акцентира върху твърдяното подвеждащо представяне на действията и фактите, довели до неприемането на предложението. Подчертава се по-специално неправилното прилагане на критерия за „високо научно равнище“ за целите на оценяването.

Жалба, подадена на 5 май 2016 г. — Lukash/Съвет

(Дело T-210/16)

(2016/C 243/43)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Olena Lukash (Киев, Украйна) (представител: M. Cessieux, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата на г-жа Olena Lukash за допустима,
- да отмени Регламент (ЕС) № 208/2014 на Съвета от 5 март 2014 г. относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна в частта, която се отнася до жалбоподателя,
- да отмени Решение 2014/119/ОВППС на Съвета от 5 март 2014 г. относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна в частта, която се отнася до жалбоподателя,

- да отмени последващите решения и регламенти, с които се продължава действието на ограничителните мерки, наложени с Решение 2014/119/ОВППС на Съвета от 5 март 2014 г., като се актуализират мотивите, а именно:
 - Решение 2015/364/ОВППС на Съвета от 5 март 2015 г.,
 - Регламент (ЕС) № 2015/357 на Съвета от 5 март 2015 г.,
 - Решение 2015/876/ОВППС на Съвета от 5 март 2015 г.,
 - Регламент (ЕС) № 2015/869 на Съвета от 5 март 2015 г.,
 - Решение 2016/318/ОВППС на Съвета от 4 март 2016 г.,
 - Регламент (ЕС) № 208/2014 на Съвета от 4 март 2016 г.
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски съгласно членове 87 и 91 от Процедурния правилник на Общия съд.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на правото на защита и на правото на ефективни правни средства за защита.
2. Второто основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране.
3. Третото основание е изведено от неспазване на критериите, предвидени в член 1 от Решение 2014/119/ОВППС, възпроизведен в съображение 4 от Регламент (ЕС) № 208/2014, в съображение 3 от Решение 2015/364/ОВППС, възпроизведено в съображение 2 от Регламент (ЕС) № 2015/357, в съображение 4 от Решение 2015/876/ОВППС, възпроизведено в съображение 3 от Регламент (ЕС) № 2015/357, в съображение 4 от Решение 2016/318/ОВППС, възпроизведено в съображение 2 от Регламент (ЕС) № 2015/357.
4. Четвъртото основание е изведено от фактическа грешка, допусната от Съвета.
5. Петото основание е изведено от явно засягане на правото на собственост на жалбоподателя.

Жалба, подадена на 9 май 2016 г. — El Corte Inglés/EUIPO — Elho Business & Sport (FRee STyLe)

(Дело T-212/16)

(2016/С 243/44)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: El Corte Inglés, SA (Мадрид, Испания) (представител: J. Rivas Zurdo, abogado)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Elho Business & Sport Vertriebs GmbH (Мюнхен, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словните елементи „Free STyLe“ — марка на Европейския съюз № 10 317 642

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 12 февруари 2016 г. по преписка R 377/2015-1

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, и
- да осъди насрещната страна или насрещните страни в производството по настоящата жалба, да заплатят съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на 7, параграф 1, буква в) във връзка с член 52, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009.
- Едновременното съществуване на конфликтните марки заедно с други знаци, съдържащи израза „FREE STYLE“.
- Неизпълнение в решението на апелативния състав на задължението по член 76, параграфи 1 и 2 от Регламент № 207/2009 за отхвърляне на доказателствата, представени от Elho Business & Sport Vertriebs GmbH извън предвидения за това срок.

Жалба, подадена на 9 май 2016 г. — El Corte Inglés/EUIPO — Elho Business & Sport (FREE STYLE)

(Дело T-213/16)

(2016/C 243/45)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: El Corte Inglés, SA (Мадрид, Испания) (представител: J. Rivas Zurdo, abogado)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Elho Business & Sport Vertriebs GmbH (Мюнхен, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „FREE STYLE“ — марка на Европейския съюз № 4 761 731

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 12 февруари 2016 г. по преписка R 387/2015-1

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, и
- да осъди насрещната страна или насрещните страни в производството по настоящата жалба, да заплатят съдебните разноски.

Изложени основания

Основанията и основните доводи са същите като изложените по дело T-212/16, El Corte Inglés/EUIPO – Elho Business & Sport (FRee STyLe).

Жалба, подадена на 11 май 2016 г. — Vignerons de la Méditerranée/EUIPO — Bodegas Grupo Yllera (LE VAL FRANCE)

(Дело T-216/16)

(2016/C 243/46)

Език на жалбата: френски

Страни

Жалбоподател: Vignerons de la Méditerranée (Нарбон, Франция) (представител: M. Karsenty-Ricard, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Bodegas Grupo Yllera SL (Руеда, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словните елементи „LE VAL FRANCE“ — заявка за регистрация № 12 162 921

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 2 март 2016 г. по преписка R 427/2015-5

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отхвърли възражение № В 2 307 737, подадено от дружеството Bodegas Grupo Yllera SL срещу заявката за регистрация на марка на Европейския съюз № 12 162 921 на дружеството Vignerons de la Méditerranée, и
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от регламент № 207/2009.
-

Жалба, подадена на 10 май 2016 — Haverkamp/EUIPO - Sissel (Fußmatte)

(Дело T-227/16)

(2016/C 243/47)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Reinhard Haverkamp (Киндберг, Австрия) (представител: A. Waldenberger, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Sissel GmbH (Бад Дюркхайм, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: жалбоподателят.

Спорен промишлен дизайн: международна регистрация на промишления дизайн „Fußmatte“ с посочване на Европейския съюз – международна регистрация № DM/072187-0001 с посочване на Европейския съюз.

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 26 февруари 2016 г. по преписка R 2618/2014-3.

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да осъди EUIPO да заплати разноските, направени в производството по обжалване по съдебен ред, в производството пред апелативния състав, както и в производството по обявяване на недействителност пред EUIPO.

Изложено основание

- Нарушение на член 6, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002.

Жалба, подадена на 10 май 2016 г. — Haverkamp/EUIPO — Sissel (Релефен мотив на каменист плаж)

(Дело T-228/16)

(2016/C 243/48)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Reinhard Haverkamp (Киндберг, Австрия) (представител: A. Waldenberger, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Sissel GmbH (Бад Дюрхайм, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: жалбоподателят

Спорен промишлен дизайн: посочваща Европейския съюз международна регистрация на промишления дизайн „Релефен мотив на каменист плаж“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № DM/072198-0001

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 26 февруари 2016 г. по преписка R 2619/2014-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, възникнали в производството по обжалване, в производството пред апелативния състав и в производството за обявяване на недействителност пред EUIPO.

Изложени основания

- Нарушение на член 5, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002,
- Нарушение на член 6, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002.

Жалба, подадена на 12 май 2016 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено на 2 март 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-3/15, Frieberger и Vallin/Комисия

(Дело T-232/16 P)

(2016/C 243/49)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: G. Berscheid и G. Gattinara)

Други страни в производството: Jürgen Frieberger (Woluwe-Saint-Lambert, Белгия) и Benjamin Vallin (Saint-Gilles, Белгия)

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Съда на публичната служба от 2 март 2016 г., постановено по дело F-3/15, Frieberger и Vallin/Комисия, в частта, в която Съдът на публичната служба е приел за основателни твърденията по четвъртото основание за отмяна,
- що се отнася до първоинстанционното производство, доколкото Съдът на публичната служба е счел, че етапът на производството му позволява да реши спора по делото, да отхвърли първоинстанционната жалба като неоснователна и да осъди жалбоподателят да заплатят съдебните разноски,
- що се отнася до настоящото производство по обжалване, да осъди всяка от страните да понесе съдебните разноски, които е направила в това производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага пет основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото основание е изведено от изпачаване на доводите, изтъкнати в първоинстанционното производство, както и от нарушение на забраната за произнасяне *ultra petita*.
2. Второто основание е изведено от грешка при прилагане на правото при тълкуването на член 26, параграф 5 от приложение XIII към Правилника.
3. Третото е изведено от грешка при прилагане на правото при тълкуването на понятието за прехвърляне на пенсионни права на основание член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника.
4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране.
5. Петото основание е изведено от нарушение на принципа на равно третиране.

Жалба, подадена на 12 май 2016 г. от José Luis Ruiz Molina срещу решението, постановено на 2 март 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-60/15, Ruiz Molina/CXВП

(Дело T-233/16 P)

(2016/C 243/50)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: José Luis Ruiz Molina (Сан Хуан Аликанте, Испания) (представители: N. Lhoëst и S. Michiels, avocats)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз от 2 март 2016 г. по дело F-60/15,
- да осъди ответника в производството по обжалване да заплати всички направени в производствата и пред двете инстанции съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага четири основания за жалбата си.

1. Първото основание е нарушение на член 8, първа алинея от Условието за работа на другите служители на Европейския съюз.
 2. Второто основание е нарушение на силата на присъдено нещо на решението от 15 септември 2011 г. по дело Bennett и др./CXВП, F-102/09, EU:F:2011:138.
 3. Третото основание е нарушение на Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ, L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129), с която се въвежда в действие рамковото споразумение за срочните договори, сключено на 18 март 1999 г. между общите междуотраслови организации, както и за нарушение на установените принципи и стандарти съгласно международното социално право относно стабилността на заетостта.
 4. Четвъртото основание е липса на мотиви на обжалваното решение.
-

Жалба, подадена на 9 май 2016 г. — Meissen Keramik/EUIPO – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Майсен)

(Дело T-234/16)

(2016/С 243/51)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Meissen Keramik GmbH (Майсен, Германия) (представители: Rechtsanwälte M. Vohwinkel и M. Bagh)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (Майсен, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Meissen“ — марка на Европейския съюз № 3 743 663

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 8 март 2016 г. по преписки R 2620/2014-4 и R 2622/2014-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта, в която е неблагоприятно за него, с други думи, в частта, в която отхвърля жалбата за отмяна на заявителя, жалбоподател в настоящото производство, и освен това в частта, в която, по жалба на притежателя на спорната марка, е отменено решението на отдела по споровете и е отхвърлено искането за отмяна в това отношение;
- ако Общият съд счете, че има право да измени обжалваното решение: да обяви марка на Общността № 3 743 663 за изцяло отменена – при условията на евентуалност или освен това: да върне преписката на EUIPO;
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 15, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009/Регламент № 2868/9;
- Нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009/Регламент № 2868/95.

Жалба, подадена на 10 май 2016 г. — Biogena Naturprodukte/EUIPO (ZUM wohl)

(Дело T-236/16)

(2016/С 243/52)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Biogena Naturprodukte GmbH & Co KG (Залцбург, Австрия) (представител: I. Schiffer, Rechtsanwältin)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словните елементи „ZUM wohl“ — заявка за регистрация № 13 666 871

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 23 февруари 2016 г. по преписка R 1982/2015-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да установи, че заявеният под номер GM 013 666 871 знак е изцяло допуснат за регистрация като марка на Общността за стоки и услуги от класове 29, 30, 32 и 43, посочени в заявка за регистрация от 23 януари 2015 г.,
- да осъди EUIPO да заплати всички съдебни разноски, възникнали за заявителя в производството по регистрация;
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 12 май 2016 г. — Polskie Zdroje/EUIPO (perlage)

(Дело T-239/16)

(2016/C 243/53)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Polskie Zdroje sp.z o.o. sp.k. (Варшава, Полша) (представител: T. Gawrylczyk, radca prawny)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „perlage“ — заявка за регистрация № 13 472 899

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 16 март 2016 г. по преписка R 1129/2015-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 18 май 2016 г. — Freddo/EUIPO – Freddo Freddo („Freggo“)

(Дело T-243/16)

(2016/C 243/54)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Freddo SA (Буенос Айрес, Аржентина) (представители: S. Malynicz, QC, K. Gilbert, G. Lodge, Solicitors)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Freddo Freddo, SL (Мадрид, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: посочваща Европейския съюз фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „Freggo“ – Заявка за регистрация № 7 606 064

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 17 февруари 2016 г. по преписка R 919/2015-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO (а в случай, че встъпи — и другата страна в производството пред EUIPO) да заплати собствените си съдебни разноски и тези на жалбоподателя.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.
-

Жалба, подадена на 13 май 2016 г. — Янукович/Съвет**(Дело T-244/16)**

(2016/C 243/55)

*Език на производството: английски***Страни****Жалбоподател:** Виктор Фьодорович Янукович (Киев, Украйна) (представител: Т. Beazley, QC)**Ответник:** Съвет на Европейския съюз**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2016/318 на Съвета от 4 март 2016 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ 2016 L 60, стр. 76) в частта, в която се отнася до жалбоподателя;
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/311 на Съвета от 4 март 2016 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ 2016 L 60, стр. 1) на основание, че не отменя Регламент № 208/2014, в частта, в която се прилага за жалбоподателя;
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. В първото основание се твърди, че Съветът на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съветът“) няма правно основание, за да приеме спорните мерки. Първо, спорните мерки не изпълняват условията, необходими на Съвета за да се позове на член 29 ДЕС, и по-специално: (i) изрично изтъкнатите от Съвета цели (утвърждаване на върховенството на закона и спазването на човешките права в Украйна) са само общи твърдения, които не могат легитимно да се приемат за валидно правно основание на тези мерки; (ii) в основанието, на което Съветът се опитва да се позове, липсва каквато и да била достатъчна връзка с изискваното от обстоятелствата равнище на правораздавателен контрол; и (iii) налагането на ограничителните мерки на жалбоподателя на практика подкрепя и легитимира новия режим в Украйна, който не зачита принципите на справедлив процес и на правова държава, нарушава и е готов системно да нарушава човешките права. Второ, не са изпълнени необходимите за позоваване на член 215 ДФЕС условия, той като не е взето валидно решение съгласно глава 2 от дял V ДЕС. Трето, не е налице достатъчна връзка с член 215 ДФЕС, за да може тази разпоредба да се изтъкне срещу жалбоподателя.
2. Второто основание е изведено от твърдението за злоупотреба от Съвета с право. Реалната цел, преследвана от него със спорните мерки, не е да се постигнат изтъкнатите в тях цели или мотиви, а е по същество опит да се получи благоволенieto на настоящия украински режим (за да може Украйна да поддържа по-тесни връзки с ЕС).
3. Третото основание е изведено от твърдението, че Съветът не е представил мотиви. Посочените в спорните мерки мотиви, за да се обозначи жалбоподателят, са не само неправилни, но са формални, неподходящи и неадекватно индивидуализирани.
4. Четвъртото основание е изведено от твърдението, че по времето, когато е включен в списъка, жалбоподателят не е отговарял на критериите за това.
5. Петото основание е изведено от твърдението, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката, като е включил жалбоподателя в спорните мерки. Включвайки го отново в тях, въпреки явното разминаване между „изложените мотиви“ и релевантните критерии, Съветът допуснал явна грешка в преценката.

6. Шестото основание е изведено от твърдението, че е нарушено правото на жалбоподателя на защита и/или че той е бил лишен от ефективна съдебна защита. Освен другите нарушения, Съветът не се консултирал надлежно с жалбоподателя, преди да го включи отново в списъка, и не му е била дадена съответната възможност да коригира грешките или да предостави информация за личното си положение.
7. Седмото основание е изведено от твърдението, че е нарушено правото на жалбоподателя на собственост по член 17, параграф 1 от Хартата на основните права на ЕС, по-специално тъй като ограничителните мерки са необосновано и непропорционално ограничение на тези права, понеже *inter alia*: (i) нищо не дава основание да се допусне, че средствата, с които се твърди, че е злоупотребил жалбоподателят, са изнесени извън Украйна; и (ii) не е нито необходимо, нито подходящо да се замразяват средствата на жалбоподателя, доколкото украинските власти не са дали информация в числа относно загубите, които се твърдят в рамките на образуванията и висящи по отношение на жалбоподателя наказателни дела.

Жалба, подадена на 13 май 2016 г. — Янукович/Съвет

(Дело T-245/16)

(2016/C 243/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Александър Викторович Янукович (Донецк, Украйна) (представител: Т. Beazley, QC)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2016/318 на Съвета от 4 март 2016 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ 2016 L 60, стр. 76) в частта, в която се отнася до жалбоподателя;
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/311 на Съвета от 4 март 2016 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ 2016 L 60, стр. 1) поради това, че не отменя Регламент № 208/2014, в частта, в която се прилага за жалбоподателя;
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. В първото основание се твърди, че Съветът на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съветът“) няма правно основание, за да приеме спорните мерки. Доводите в подкрепа на това и следващите основания са следните. Спорните мерки не изпълняват условията, необходими на Съвета за да се позове на член 29 ДЕС. Тези мерки са несъвместими с изрично изтъкнатите от Съвета цели в Решение (ОВППС) 2016/318 (утвърждаване на върховенството на закона и спазването на човешките права в Украйна). В действителност, спорните мерки не зачитат върховенството на закона и човешките права, тъй като подкрепят режим, за който няма съмнение, че не спазва човешките права и върховенството на закона. Съветът не може валидно да се позовава на решенията на украинската главна прокуратура и на украинските съдилища, по-специално тъй като те не са нито независими, нито безпристрастни, а се поддават на политическа намеса от настоящия украински режим. Украинските власти са нарушили многократно презумпцията за невинност, на която жалбоподателят може да се позовава.
2. Второто основание е изведено от твърдението, че Съветът е злоупотребил с правомощията си. Реалната цел, преследвана от него със спорните мерки, е и винаги е била да се получи благоволенieto на настоящия украински режим и да се увеличи неговото политическо влияние, което не представлява адекватно упражняване на съответните правомощия.

3. Третото основание е изведено от твърдението, че Съветът не е представил адекватни или достатъчни мотиви, а се позовава само на формални и неточни изявления.
 4. Четвъртото основание е изведено от твърдението, че по времето, когато е включен в списъка, жалбоподателят не е отговарял на критериите за това. Материалите, на които се позовава Съветът, не са подкрепени в достатъчна степен с факти за може жалбоподателят да бъде включен в списъка.
 5. Петото основание е изведено от твърдението, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката, като е включил жалбоподателя в спорните мерки. Съветът не е разполагал с конкретни, фактически потвърдени и последователни доказателства, които да обосноват спорните мерки, и не разгледал достатъчно стриктно ограничената информация, с която разполагал.
 6. Шестото основание е изведено от твърдението, че е нарушено правото на жалбоподателя на защита и/или че той е бил лишен от ефективна съдебна защита. Освен другите нарушения, Съветът не се консултирал надлежно с жалбоподателя, преди да го включи в списъка, и не му е била дадена съответната възможност да коригира грешките или да предостави релевантна информация.
 7. Седмото основание е изведено от твърдението, че е нарушено правото на жалбоподателя на собственост по член 17, параграф 1 от Хартата на основните права на ЕС.
-

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Жалба, подадена на 5 април 2016 г. — ZZ/ЕИБ

(Дело F-19/16)

(2016/C 243/57)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: A. Senes и L. Payot, lawyers)

Ответник: Европейска инвестиционна банка (ЕИБ)

Предмет на производството

Възстановяване на претърпените от жалбоподателя вреди в резултат на загубата на пенсионни права, ведно с лихвите; при условията на евентуалност—възстановяване, ведно с лихвите, на пенсионните права по националната пенсионна система, които се твърди, че са били загубени след прехвърлянето им по пенсионната схема на ответника.

Искания на жалбоподателя

- Да се осъди Европейската инвестиционна банка да възстанови вредите, които жалбоподателят е претърпял в резултат на загубата на пенсионни права, в размер на 55 641,17 EUR, ведно с лихвата, изчислена по приложимия за съответния период лихвен процент със задна дата, така все едно съществуващите пенсионни права на жалбоподателя в Istituto Nazionale della Previdenza Sociale са били действително изцяло заплатени при първоначалното поискване;
 - при условията на евентуалност, ЕИБ да се осъди да възстанови незабавно на ZZ пенсионни месеци в размер на 55 641,17 EUR, ведно с лихвата, изчислена по приложимия за съответния период лихвен процент със задна дата, така все едно съществуващите пенсионни права на жалбоподателя в Istituto Nazionale della Previdenza Sociale са били действително изцяло заплатени. В този случай изчисленията следва да бъдат направени по член 71.1.1. от Правилника относно пенсионната схема на служителите на ЕИБ;
 - ЕИБ да се осъди да предостави всяко друго удовлетворение, което Общият съд счита за справедливо;
 - ЕИБ да се осъди да заплати съдебните разноски в настоящото производство в размер на 3 000 EUR.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG